

Holy Bible

Aionian Edition®

Dansk Bibel

Danish Bible OT1931 / NT1907

Gospel Primer

Indholdsfortegnelse

Forord

1 Mosebog 1-4

Johannes 1-21

Aabenbaringen 19-22

66 Vers

Læservesjedning

Ordbog

Kort

Skæbne

Billeder, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. The Aionian Bible invites you to review popular Christian understanding. Is it possible that the most well-known verse in the Bible is mistranslated, John 3:16? Are the destinies of Heaven and Hell really the whole story? And are misunderstandings of this magnitude even possible? First, know that the Aionian Bible does not abandon Christian heritage. We have much to learn from godly people throughout all ages. Yet, this booklet is a new primer to the truly good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Dansk Bibel

Danish Bible OT1931 / NT1907

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: Crosswire.org

Source version: 8/11/2022

Source copyright: Public Domain

Authorized by the Danish King, 1931, 1907

Formatted by Speedata Publisher 5.1.3 (Pro) on 5/4/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Forord

Dansk at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

Og han drev Mennesket ud, og østen for Edens Have satte han Keruberne med det glimtende

Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ.

1 Mosebog 3:24

1 Mosebog

1 I Begyndelsen skabte Gud Himmel og Jorden.

2 Og Jorden var øde og tom, og der var Mørke over Verdensdybet. Men Guds Aand svævede over Vandene. 3 Og Gud sagde: »Der blive Lys!« Og der blev Lys. 4 Og Gud saa, at Lyset var godt, og Gud satte Skel mellem Lyset og Mørket, 5 og Gud kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte han Nat. Og det blev Aften, og det blev Morgen, første Dag. 6 Derpaa sagde Gud: »Der blive en Hvælving midt i Vandene til at skille Vandene ad!« 7 Og saaledes skete det: Gud gjorde Hvælvingen og skilte Vandet under Hvælvingen fra Vandet over Hvælvingen; 8 og Gud kaldte Hvælvingen Himmel. Og det blev Aften, og det blev Morgen, anden Dag. 9 Derpaa sagde Gud: »Vandet under Himmelnen samle sig paa eet Sted, saa det faste Land kommer til Syne!« Og saaledes skete det; 10 og Gud kaldte det faste Land Jord, og Stedet, hvor Vandet samlede sig, kaldte han Hav. Og Gud saa, at det var godt. 11 Derpaa sagde Gud: »Jorden lade fremspire grønne Urter, der bærer Frø, og Frugtræer, der bærer Frugt med Kærne, paa Jorden!« Og saaledes skete det: 12 Jorden frembragte grønne Urter, der bar Frø, efter deres Arter, og Træer, der bar Frugt med Kærne, efter deres Arter. Og Gud saa, at det var godt. 13 Og det blev Aften, og det blev Morgen, tredje Dag. 14 Derpaa sagde Gud: »Der komme Lys paa Himmelhvælvingen

til at skille Dag fra Nat, og de skal være til Tegn og til Fastsættelse af Højtider, Dage og Aar 15 og tjene som Lys paa Himmelhvælvingen til at lyse paa Jorden!« Og saaledes sket det: 16 Gud gjorde de to store Lys, det største til at herske om Dagen, det mindste til at herske om Natten, og Stjernerne; 17 og Gud satte dem paa Himmelhvælvingen til at lyse paa Jorden 18 og til at herske over Dagen og Natten og til at skille Lyset fra Mørket. Og Gud saa, at det var godt. 19 Og det blev Aften, og det blev Morgen, fjerde Dag. 20 Derpaa sagde Gud: »Vandet vrimle med en Vrimmel af levende Væsener, og Fugle flyve over Jorden oppe under Himmelhvælvingen!« Og saaledes skete det: 21 Gud skabte de store Havdyr og den hele Vrimmel af levende Væsener, som Vandet vrimer med, efter deres Arter, og alle vingede Væsener efter deres Arter. Og Gud saa, at det var godt. 22 Og

Gud velsignede dem og sagde: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Vandet i Havene, og Fuglene blive mangfoldige paa Jorden!« 23 Og det blev Aften, og det blev Morgen, femte Dag. 24 Derpaa sagde Gud: »Jorden frembringe levende Væsener efter deres Arter: Kvæg, Kryb og vildtlevende Dyr efter deres Arter!« Og saaledes skete det: 25 Gud gjorde de vildtlevende Dyr efter deres Arter, Kvæget efter dets Arter og alt Jordens Kryb efter dets Arter. Og Gud saa, at det var godt. 26 Derpaa sagde Gud: »Lad os gøre Mennesker i vort Billedes, saa de ligner os, til at herske over Havets Fisk og Himmelens Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr paa Jorden og alt Kryb, der kryber paa Jorden!« 27 Og Gud skabte Mennesket i sit Billedes; i Guds Billedes skabte han det, som Mand og Kvinde skabte han dem; 28 og Gud velsignede dem, og Gud sagde til dem: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld Jorden, gør eder til Herre over den og hersk over Havets Fisk og Himmelens Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr, der rører sig paa Jorden!« 29 Gud sagde fremdeles: »Jeg giver eder alle Urter paa hele Jorden, som bærer Frø, og alle Træer, som bærer Frugt med Kærne; de skal være eder til Føde; 30 men alle Jordens Dyr og alle Himmelens Fugle og alt, hvad der kryber paa Jorden, og som har Livsaande, giver jeg alle grønne Urter til Føde.« Og saaledes skete det. 31 Og Gud saa alt, hvad han havde gjort, og se, det var saare godt. Og det blev Aften, og det blev Morgen, sjette Dag.

2 Saaledes fuldendtes Himmelnen og Jorden med al deres Hær. 2 Paa den syvende Dag fuldendte Gud det Værk, han havde udført, og han hvilede paa den syvende Dag efter det Værk, han havde udført; 3 og Gud velsignede den syvende Dag og helligede den, thi paa den hvilede han efter hele sit Værk, det, Gud havde skabt og udført. 4 Det er Himmelens og Jordens Skabelseshistorie. Da Gud HERREN gjorde Jord og Himmel — 5 dengang fandtes endnu ingen af Markens Buske paa Jorden, og endnu var ingen af Markens Urter spiret frem, thi Gud HERREN havde ikke ladet det regne paa Jorden, og der var ingen Mennesker til at dyrke Agerjorden, 6 men en Taage vældede op at Jorden og vandede hele Agerjordens Flade — 7 da dannede Gud HERREN Mennesket af Agerjordens Muld og blæste Livsaande i hans Næsebor, saa at Mennesket blev et levende Væsen.

8 Derpaa plantede Gud HERREN en Have i Eden maa I ikke spise, ja, I maa ikke røre derved, thi saa
ude mod Øst, og dem satte han Mennesket, som han skal I dø!« 4 Da sagde Slangen til Kvinden: »I skal
havde dannet; 9 Og Gud HERREN lod af Agerjorden ingenlunde dø; 5 men Gud ved, at naar I spiser deraf,
fremvokse alle Slags Træer, en Fryd at skue ogaabnes eders Øjne, saa I blive som Gud til at kende
gode til Føde, desuden Livets Træ, der stod midt godt og ondt!« 6 Kvinden blev nu var, at Træet var
i Haven, og Træet til Kundskab om godt og ondt. godt at spise af, en Lyst for Øjnene og godt at faa
10 Der udsprang en Flod i Eden til at vande Haven, Forstand af; og hun tog af dets Frugt og spiste og gav
og udenfor delte den sig i fire Hovedstrømme. 11 ogsaa sin Mand, der stod hos hende, og han spiste.
Den ene hedder Pisjon; den løber omkring Landet 7 Da aabnedes begges Øjne, og de kendte, at de var
Havila, hvor der findes Guld 12 og Guldet i det Land nøgne. Derfor syede de Figenblade sammen og bandt
er godt, Bdellium og Sjohamsten. 13 Den anden Flod dem om sig. 8 Da Dagen blev sval, hørte de Gud
hedder Gihon; den løber omkring Landet Kusj. 14 HERREN vandre i Haven, og Adam og hans Hustru
Den tredje Flod hedder Hiddekel; den løber østen skjulte sig for ham inde mellem Havens Træer. 9 Da
om Assyrien. Den fjerde Flod er Frat. 15 Derpaa tog kaldte Gud HERREN paa Adam og raabte: »Hvor
Gud HERREN Adam og satte ham i Edens Have er du?« 10 Han svarede: »Jeg hørte dig i Haven og
til at dyrke og vogte den. 16 Men Gud HERREN blev angst, fordi jeg var nøgen, og saa skjulte jeg
bød Adam: »Af alle Træer i Haven har du Lov at mig!« 11 Da sagde han: »Hvem fortalte dig, at du var
spise, 17 kun af Træet til Kundskab om godt og ondt nøgen. Mon du har spist af det Træ, jeg sagde, du
maa du ikke spise; den Dag du spiser deraf, skal du ikke maatte spise af!« 12 Adam svarede: »Kvinden,
visselig dø!« 18 Derpaa sagde Gud HERREN: »Det som du satte ved min Side, gav mig af Træet, og saa
er ikke godt for Mennesket at være ene; jeg vil gøre spiste jeg.« 13 Da sagde Gud HERREN til Kvinde:
ham en Medhjælp, som passer til ham!« 19 Og Gud »Hvad har du gjort!« Kvinden svarede: »Slangen
HERREN dannede af Agerjorden alle Markens Dyr og forførte mig, og saa spiste jeg.« 14 Da sagde Gud
Himmelens Fugle og førte dem hen til Adam for at se, HERREN til Slangen: »Fordi du har gjort dette, være
hvad han vilde kalde dem; thi hvad Adam kaldte de du forbandet blandt al Kvæget og blandt alle Markens
forskellige levende Væsener, det skulde være deres Dyr! Paa din Bug skal du krybe, og Støv skal du æde
Navn. 20 Adam gav da alt Kvæget, alle Himmelens alle dit Livs Dage! 15 Jeg sætter Fjendskab mellem
Fugle og alle Markens Dyr Navne — men til sig selv dig og Kvinden, mellem din Sæd og hendes Sæd;
fandt Adam ingen Medhjælp, der passede til ham. 21 den skal knuse dit Hoved, og du skal hugge den i
Saa lod Gud HERREN Dvale falde over Adam, og Hælen!« 16 Til Kvinden sagde han: »Jeg vil meget
da han var sovet ind, tog han et af hans Ribben og mangfoldiggøre dit Svangerskabs Møje; med Smerte
lukkede med Kød i dets Sted; 22 og af Ribbenet, som skal du føde Børn; men til din Mand skal din Attraa
Gud HERREN havde taget af Adam, byggede han en være, og han skal herske over dig!« 17 Og til Adam
Kvinde og førte hende hen til Adam. 23 Da sagde sagde han: »Fordi du lyttede til din Hustrus Tale
Adam: »Denne Gang er det Ben af mine Ben og Kød og spiste af Træet, som jeg sagde, du ikke maatte
af mit Kød; hun skal kaldes Kvinde, thi af Manden er spise af, skal Jorden være forbandet for din Skyld;
hun taget!« 24 Derfor forlader en Mand sin Fader og med Møje skal du skaffe dig Føde af den alle dit
Moder og holder sig til sin Hustru, og de to bliver eet Livs Dage; 18 Torn og Tidsel skal den bære dig, og
Kød. 25 Og de var begge nøgne, baade Adam og Markens Urter skal være din Føde; 19 i dit Ansigts
hans Hustru, men de bluedes ikke.

3 Men Slangen var træskere end alle Markens andre

Dyr, som Gud HERREN havde gjort og den sagde
til Kvinden: »Mon Gud virkelig ham sagt: I maa ikke
spise af noget Træ i Haven?« 2 Kvinden svarede: »Vi
har Lov at spise af Frugten paa Havens Træer; 3
kun af Frugten fra Træet midt i Haven, sagde Gud,

os til at kende godt og ondt. Nu skal han ikke række Haanden ud og tage ogsaa af Livets Træ og spise og leve evindelig!« **23** Saa forviste Gud HERREN ham fra Edens Have, for at han skulde dyrke Jorden, som han var taget af; **24** og han drev Mennesket ud, og østen for Edens Have satte han Keruberne med det glimtende Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ.

en Søn Irad; Irad avlede Mehujael; Mehujael avlede Zilla. **20** Ada fødte Jabal; han blev Stamfader til dem, der bor i Telte og holder Kvæg; **21** hans Broder hed Jubal; han blev Stamfader til alle dem, der spiller paa Harpe og Fløjte. **22** Ogsaa Zilla fik en Søn, Tubal-Kajin; han blev Stamfader til alle dem, der smeder Kobber og Jern. Tubal-Kajins Søster var Na'ama. **23** Og Lemek sagde til sine Hustruer: »Ada og Zilla, hør min Røst, Lemeks Hustruer, lyt til mit Ord: En Mand har jeg dræbt for et Saar, en Dreng for en Skramme! **24** Blev Kain hævnet syvfold, saa hævnes Lemek sy og halvfjerdssindstyve Gang!« **25** Adam kendte paa sin Hustru, og hun fødte en Søn, som hun gav Navnet Set; »thi, « sagde hun, »Gud har sat mig andet Afkom i Abels Sted, fordi Kain slog ham ihjel!« **26** Set fik ogsaa en Søn, som han kaldte Enos; paa den Tid begyndte man at paakalde HERRENS Navn.

4 Adam kendte sin Hustru Eva, og hun blev frugtsommelig og fødte Kain; og hun sagde: »Jeg har faaet en Søn med HERRENS Hjælp!« **2** Fremdeles fødte hun hans Broder Abel. Abel blev Faarehyrde, Kain Agerdyrker. **3** Nogen Tid efter bragte Kain HERREN en Offergave af Jordens Frugt, **4** medens Abel bragte en Gave af sin Hjords førstefødte og deres Fedme. Og HERREN saa til Abel og hans Offergave, **5** men til Kain og hans Offergave saa han ikke. Kain blev da saare vred og gik med sænket Hoved. **6** Da sagde HERREN til Kain: »Hvorfor er du vred, og hvorfor gaar du med sænket Hoved? **7** Du ved, at naar du handler vel, kan du løfte Hovedet frit; men handler du ikke vel, saa lurer Synden ved Døren; dens Attraa staar til dig, men du skal herske over den!« **8** Men Kain yppede Kiv med sin Broder Abel; og engang de var ude paa Marken, sprang Kain ind paa ham og slog ham ihjel. **9** Da sagde HERREN til Kain: »Hvor er din Broder Abel?« Han svarede: »Det ved jeg ikke; skal jeg vogte min Broder?« **10** Men han sagde: »Hvad har du gjort! Din Broders Blod raaber til mig fra Jorden! **11** Derfor skal du nu være bandlyst fra Agerjorden, som aabnede sig og tog din Broders Blod af din Haand! **12** Naar du dyrker Agerjorden, skal den ikke mere skænke dig sin Kraft; du skal flakke hjemløs om paa Jorden!« **13** Men Kain sagde til HERREN: »Min Straf er ikke til at bære; **14** naar du nu jager mig bort fra Agerjorden, og jeg maa skjule mig for dit Aasyn og flakke hjemløs om paa Jorden, saa kan jo enhver, der møder mig, slaa mig ihjel!« **15** Da svarede HERREN: »Hvis Kain bliver slaaet ihjel, skal han hævnes syvfold!« Og HERREN satte et Tegn paa Kain, for at ingen, der mødte ham, skulde slaa ham ihjel. **16** Saa drog Kain bort fra HERRENS Aasyn og slog sig ned i Landet Nod østen for Eden. **17** Kain kendte sin Hustru, og hun blev frugtsommelig og fødte Hanok. Han grundede en By og gav den sin Søn Hanoks Navn. **18** Hanok fik

Men Jesus sagde: „Fader! forlad dem; thi de vide ikke, hvad de gøre.“

Men de delte hans Klæder imellem sig ved Lodkastning.

Lukas 23:34

Johannes

1 I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. **2** Dette var i Begyndelsen hos Gud. **3** Alle Ting ere blevne til ved det, og uden det blev end ikke een Ting til af det, som er. **4** I det var Liv, og Livet var Menneskenes Lys. **5** Og Lyset skinner i Mørket, og Mørket begreb det ikke. **6** Der kom et Menneske, udsendt fra Gud, hans Navn var Johannes. **7** Denne kom til et Vidnesbyrd, for at han skulde vidne om Lyset, for at alle skulde tro ved ham. **8** Han var ikke Lyset, men han skulde vidne om Lyset. **9** Det sande Lys, der oplyser hvert Menneske, var ved at komme til Verden. **10** Han var i Verden, og Verden er bleven til ved ham, og Verden kendte ham ikke. **11** Han kom til sit eget, og hans egne toge ikke imod ham. **12** Men saa mange, som toge imod ham, dem gav han Magt til at vorde Guds Børn, dem, som tro paa hans Navn; **13** hvilke ikke blev fødte af Blod, ej heller af Køds Villie, ej heller af Mands Villie, men af Gud. **14** Og Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os, og vi saa hans Herlighed, en Herlighed, som en enbaaren Søn har den fra sin Fader, fuld af Naade og Sandhed. **15** Johannes vidner om ham og raaber og siger: „Ham var det, om hvem jeg sagde: Den, som kommer efter mig, er kommen foran mig; thi han var før mig.“ **16** Thi af hans Fylde have vi alle modtaget, og det Naade over Naade. **17** Thi Loven blev given ved Moses; Naaden og Sandheden er kommen ved Jesus Kristus. **18** Ingen har nogen Sinde set Gud; den enbaarne Søn, som er i Faderens Skød, han har kundgjort ham. **19** Og dette er Johannes's Vidnesbyrd, da Jøderne sendte Præster og Leviter ud fra Jerusalem, for at de skulde spørge ham: „Hvem er du?“ **20** Og han bekendte og nægtede ikke, og han bekendte: „Jeg er ikke Kristus.“ **21** Og de spurgte ham: „Hvad da? Er du Elias?“ Han siger: „Det er jeg ikke.“ „Er du Profeten?“ Og han svarede: „Nej.“ **22** Da sagde de til ham: „Hvem er du? For at vi kunne give dem Svar, som have udsendt os; hvad siger du om dig selv?“ **23** Han sagde: „Jeg er en Røst af en, som raaber i Ørkenen: Jævner Herrrens Vej, som Profeten Esajas har sagt.“ **24** Og de vare udsendte fra Farisæerne, **25** og de spurgte ham og sagde til ham: „Hvorfor døber du da, dersom du ikke er Kristus, ej heller Elias, ej heller Profeten?“ **26** Johannes svarede dem og sagde: „Jeg døber med Vand; midt iblandt eder staar den, I ikke kende, **27** han, som kommer efter mig, hvis Skotvinge jeg ikke er værdig at løse.“ **28** Dette skete i Bethania hinsides Jordan, hvor Johannes døbte. **29** Den næste Dag ser han Jesus komme til sig, og han siger: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd! **30** Han er den, om hvem jeg sagde: Efter mig kommer en Mand, som er kommen foran mig; thi han var før mig. **31** Og jeg kendte ham ikke; men for at han skuldeaabnabares for Israel, derfor er jeg kommen og døber med Vand.“ **32** Og Johannes vidnede og sagde: „Jeg har set Aanden dale ned som en Due fra Himmelten, og den blev over ham. **33** Og jeg kendte ham ikke; men den, som sendte mig for at døbe med Vand, han sagde til mig: Den, som du ser Aanden dale ned over og blive over, han er den, som døber med den Helligaand. **34** Og jeg har set det og har vidnet, at denne er Guds Søn.“ **35** Den næste Dag stod Johannes der atter og to af hans Disciple. **36** Og idet han saa paa Jesus, som gik der, siger han: „Se det Guds Lam!“ **37** Og de to Disciple hørte ham tale, og de fulgte Jesus. **38** Men Jesus vendte sig om, og da han saa dem følge sig, siger han til dem: **39**, „Hvad søger I efter?“ Men de sagde til ham: „Rabbi! (hvilket udtagt betyder Mester) hvor opholder du dig?“ **40** Han siger til dem: „Kommer og ser!“ De kom da og saa, hvor han opholdt sig, og de blevne hos ham den Dag; det var ved den tiende Time. **41** Den ene af de to, som havde hørt Johannes's Ord og havde fulgt ham, var Andreas, Simon Peters Broder. **42** Denne finder først sin egen Broder Simon og siger til ham: „Vi have fundet Messias“ (hvilket er udtagt: Kristus). **43** Og han førte ham til Jesus. Jesus saa paa ham og sagde: „Du er Simon, Johannes's Søn; du skal hedde Kefas“ (det er udtagt: Petrus). **44** Den næste Dag vilde han drage derfra til Galilæa; og han finder Filip. Og Jesus siger til ham: „Følg mig!“ **45** Men Filip var fra Bethsajda, fra Andreas's og Peters By. **46** Filip finder Nathanael og siger til ham: „Vi have fundet ham, hvem Moses i Loven og ligesaa Profeterne have skrevet om, Jesus, Josefs Søn, fra Nazareth.“ **47** Og Nathanael sagde til ham: „Kan noget godt være fra Nazareth?“ Filip siger til ham: „Kom og se!“ **48** Jesus saa Nathanael komme til sig, og han siger om ham: „Se, det er sandelig en Israelit, i hvem der ikke er Svig.“ **49** Nathanael

siger til ham: „Hvorfra kender du mig?” Jesus svarede viser du os for et Tegn, efterdi du gør dette?” 19 og sagde til ham: „Førend Filip kaldte dig, saa jeg Jesus svarede og sagde til dem: „Nedbryder dette dig, medens du var under Figentræet.” 20 Nathanael Tempel, og i tre Dage vil jeg oprejse det.” 21 Da svarede ham: „Rabbi! du er Guds Søn, du er Israels sagde Jøderne: „I seks og fyrtretyve Aar er der bygget Konge.” 22 Jesus svarede og sagde til ham: „Tror du, paa dette Tempel, og du vil oprejse det i tre Dage?” fordi jeg sagde dig, at jeg saa dig under Figentræet? 23 Men han talte om sit Legemes Tempel. 24 Da han Du skal se større Ting end disse.” Og han siger til saa var oprejst fra de døde, kom hans Disciple i Hu, ham: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I skulle fra at han havde sagt dette; og de troede Skriften og nu af se Himmelensaabnet og Guds Engle stige op det Ord, som Jesus havde sagt. 25 Men da han var i og stige ned over Menneskesønnen.”

2 Og paa den tredje Dag var der et Bryllup i Kana i Galilæa; og Jesu Moder var der. 2 Men ogsaa Jesus og hans Disciple blevne budne til Brylluppet. 3 Og da Vinen slap op, siger Jesu Moder til ham: „De have ikke Vin.” 4 Jesus siger til hende: „Kvinde! hvad

Jerusalem i Paasken paa Højtiden, troede mange paa hans Navn, da de saa hans Tegn, som han gjorde.

24 Men Jesus selv betroede sig ikke til dem, fordi han kendte alle, 25 og fordi han ikke havde nødig, at nogen skulde vidne om Mennesket; thi han vidste selv, hvad der var i Mennesket.

vil du mig? min Time er endnu ikke kommen.” 5 Hans

3 Men der var en Mand af Farisærerne, han hed Nikodemus, en Raadsherre iblandt Jøderne. 2

Moder siger til Tjenerne: „Hvad som han siger eder, det skulle I gøre.” 6 Men der var der efter Jødernes

Denne kom til ham om Natten og sagde til ham:

Renselsesskik fremsat seks Vandkar af Sten, som

„Rabbi! vi vide, at du er en Lærer kommen fra Gud;

rummede hvert to eller tre Spande. 7 Jesus siger til thi ingen kan gøre disse Tegn, som du gør, uden Gud

dem: „Fylder Vandkarrene med Vand;” og de fylde er med ham.” 3 Jesus svarede og sagde til ham:

dem indtil det øverste. 8 Og han siger til dem: „Øser „Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver

nu og bærer til Køgemesteren;” og de bare det til født paany, kan han ikke se Guds Rige.” 4 Nikodemus

ham. 9 Men da Køgemesteren smagte Vandet, som

siger til ham: „Hvorledes kan et Menneske fødes, naar

var blevet Vin, og ikke vidste, hvorfra det kom (men han er gammel? Mon han kan anden Gang komme

Tjenerne, som havde øst Vandet, vidste det), kalder ind i sin Moders Liv og fødes?” 5 Jesus svarede:

Køgemesteren paa Brudgommen og siger til ham: 10 „Sandelig, sandelig, siger jeg dig, uden nogen bliver

„Hvert Menneske sætter først den gode Vin frem, og født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds

naar de ere blevne drukne, da den ringere; du har Rige. 6 Hvad der er født af Kødet, er Kød; og hvad

gemt den gode Vin indtil nu.” 11 Denne Begyndelse der er født af Aanden, er Aand. 7 Forundre dig ikke

paa sine Tegn gjorde Jesus i Kana i Galilæa, og han over, at jeg sagde til dig: I maa fødes paany. 8 Vinden

aabenbarede sin Herlighed; og hans Disciple troede blæser, hvorhen den vil, og du hører dens Susen,

paa ham. 12 Derefter drog han ned til Kapernaum, men du ved ikke, hvorfra den kommer, og hvor den

han og hans Moder og hans Brødre og hans Disciple, farer hen; saaledes er det med hver den, som er

og de bleve der ikke mange Dage. 13 Og Jødernes født af Aanden.” 9 Nikodemus svarede og sagde til

Paaske var nær, og Jesus drog op til Jerusalem. 14 ham: „Hvorledes kan dette ske?” 10 Jesus svarede og

Og han fandt siddende i Helligdommen dem, som sagde til ham: „Er du Israels Lærer og forstaar ikke

soltede Okser og Faar og Duer, og Vekselererne. 15 dette? 11 Sandelig, sandelig, siger jeg dig, vi tale det,

Og han gjorde en Svøbe af Reb og drev dem alle ud vi vide, og vidne det, vi have set; og I modtage ikke

af Helligdommen, baade Faarene og Okserne, og vort Vidnesbyrd. 12 Naar jeg siger eder de jordiske

han spredte Vekselerernes Smaapenge og væltede Ting, og I ikke tro, hvorledes skulle I da tro, naar jeg

Bordene. 16 Og han sagde til dem, som solgte Duer: siger eder de himmelske? 13 Og ingen er faren op

„Tager dette bort herfra; gører ikke min Faders Hus til til Himmelens, uden han, som for ned fra Himmelens,

en Købmandsbod!” 17 Hans Disciple kom i Hu, at Menneskesønnen, som er i Himmelens. 14 Og ligesom

der er skrevet: „Nidkærheden for dit Hus vil fortære Moses ophøjede Slangen i Ørkenen, saaledes bør

miig.” 18 Da svarede Jøderne og sagde til ham: „Hvad Menneskesønnen ophøjes, 15 for at hver den, som

tror, skal have et evigt Liv i ham. (aiōnios g166) 16 Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. (aiōnios g166) 17 Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham. 18 Den, som tror paa ham, dømmes ikke; men den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn. 19 Og dette er Dommen, at Lyset er kommet til Verden, og Menneskene elskede Mørket mere end Lyset; thi deres Gerninger vare onde. 20 Thi hver den, som øver ondt, hader Lyset og kommer ikke til Lyset, for at hans Gerninger ikke skulle revses. 21 Men den, som gør Sandheden, kommer til Lyset, for at hans Gerninger maa blive aabenbare; thi de ere gjorte i Gud." 22 Derefter kom Jesus og hans Disciple ud i Judæas Land, og han opholdt sig der med dem og døbte. 23 Men ogsaa Johannes døbte i Ænon, nær ved Salem, fordi der var meget Vand der; og man kom derhen og lod sig døbe. 24 Thi Johannes var endnu ikke kastet i Fængsel. 25 Da opkom der en Strid imellem Johannes's Disciple og en Jøde om Renselse. 26 Og de kom til Johannes og sagde til ham: „Rabbit! han, som var hos dig hinsides Jordan, han, hvem du gav Vidnesbyrd, se, han døber, og alle komme til ham." 27 Johannes svarede og sagde: „Et Menneske kan slet intet tage, uden det er ham givet fra Himmelten. 28 I ere selv mine Vidner paa, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt foran ham. 29 Den, som har Bruden, er Brudgom; men Brudgommens Ven, som staar og hører paa ham, glæder sig meget over Brudgommens Røst. Saa er da denne min Glæde blevsen fuldkommen. 30 Han bør vokse, men jeg forringes. 31 Den, som kommer ovenfra, er over alle; den, som er af Jorden, er af Jorden og taler af Jorden; den, som kommer fra Himmelten, er over alle. 32 Og det, som han har set og hørt, vidner han; og ingen modtager hans Vidnesbyrd. 33 Den, som har modtaget hans Vidnesbyrd, har beseglet, at Gud er sandtru. 34 Thi han, hvem Gud udsendte, taler Guds Ord; Gud giver nemlig ikke Aanden efter Maal. 35 Faderen elsker Sønnen og har givet alle Ting i hans Haand. 36 Den, som tror paa Sønnen, har et evigt Liv; men den, som ikke vil tro

Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham." (aiōnios g166)

4 Da Herren nu erfarede, at Farisærerne havde hørt, at Jesus vandt flere Disciple og døbte flere end Johannes 2 (skønt Jesus ikke døbte selv, men hans Disciple): 3 da forlod han Judea og drog efter bort til Galilæa. 4 Men han maatte rejse igennem Samaria. 5 Han kommer da til en By i Samaria, som kaldes Sykar, nær ved det Stykke Land, som Jakob gav sin Søn Josef. 6 Og der var Jakobs Brønd. Jesus satte sig da, træt af Rejsen, ned ved Brønden; det var ved den sjette Time. 7 En samaritansk Kvinde kommer for at drage Vand op. Jesus siger til hende: „Giv mig noget at drikke!" 8 Hans Disciple vare nemlig gaaede bort til Byen for at købe Mad. 9 Da siger den samaritanske Kvinde til ham: „Hvorledes kan dog du, som er en Jøde, bede mig, som er en samaritansk Kvinde, om noget at drikke?" Thi Jøder holde ikke Samkvem med Samaritaner. 10 Jesus svarede og sagde til hende: „Dersom du kendte Guds Gave, og hvem det er, som siger til dig: Giv mig noget at drikke, da bad du ham, og han gav dig levende Vand." 11 Kvinden siger til ham: „Herre! du har jo intet at drage op med, og Brønden er dyb; hvorfra har du da det levende Vand? 12 Mon du er større end vor Fader Jakob, som har givet os Brønden, og han har selv drukket deraf og hans Børn og hans Kvæg?" 13 Jesus svarede og sagde til hende: „Hver den, som drikker af dette Vand, skal tørste igen. 14 Men den, som drikker af det Vand, som jeg giver ham, skal til evig Tid ikke tørste; men det Vand, som jeg giver ham, skal blive i ham en Kilde af Vand, som fremvælder til et evigt Liv." (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Kvinden siger til ham: „Herre! giv mig dette Vand, for at jeg ikke skal tørste og ikke komme hid for at drage op." 16 Jesus siger til hende: „Gaa bort, kald paa din Mand, og kom hid!" 17 Kvinden svarede og sagde: „Jeg har ingen Mand." Jesus siger til hende: „Med Rette sagde du: Jeg har ingen Mand. 18 Thi du har haft fem Mænd; og han, som du nu har, er ikke din Mand. Det har du sagt sandt." 19 Kvinden siger til ham: „Herre! jeg ser, at du er en Profet. 20 Vore Fædre have tilbedet paa dette Bjerg, og I sige, at i Jerusalem er Stedet, hvor man bør tilbede." 21 Jesus siger til hende: „Tro mig, Kvinde, at den Time kommer, da det hverken skal være paa dette Bjerg eller i Jerusalem, at I tilbede

Faderen. 22 I tilbede det, I ikke kende; vi tilbede som han gjorde i Jerusalem paa Højtiden; thi ogsaa det, vi kende; thi Frelsen kommer fra Jøderne. 23 de vare komme til Højtiden. 46 Han kom da atter til Men den Time kommer, ja, den er nu, da de sande Kana i Galilæa, hvor han havde gjort Vandet til Vin. Tilbedere skulle tilbede Faderen i Aand og Sandhed; Og der var en kongelig Embedsmand, hvis Søn laa thi det er saadanne Tilbedere, Faderen vil have. 24 syg i Kapernaum. 47 Da denne hørte, at Jesus var Gud er Aand, og de, som tilbede ham, bør tilbede i kommen fra Judæa til Galilæa, gik han til ham og bad Aand og Sandhed." 25 Kvinden siger til ham: „Jeg om, at han vilde komme ned og helbrede hans Søn; ved, at Messias kommer (hvilket betyder Kristus); thi han var Døden nær. 48 Da sagde Jesus til ham: naar han kommer, skal han kundgøre os alle Ting." „Dersom I ikke se Tegn og Undergerninger, ville I ikke 26 Jesus siger til hende: „Det er mig, jeg, som taler tro." 49 Embedsmanden siger til ham: „Herre! kom, før med dig." 27 Og i det samme kom hans Disciple, og mit Barn dør." 50 Jesus siger til ham: „Gaa bort, din de undrede sig over, at han talte med en Kvinde; dog Søn lever." Og Manden troede det Ord, som Jesus sagde ingen: „Hvad søger du?" eller: „Hvorfor taler du sagde til ham, og gik bort. 51 Men allerede medens med hende?" 28 Da lod Kvinden sin Vandkrukke staa han var paa Hjemvejen, mødte hans Tjenere ham og og gik bort til Byen og siger til Menneskene der: 29 meldte, at hans Barn levede. 52 Da udspurgte han „Kommer og ser en Mand, som har sagt mig alt det, dem om den Time, i hvilken det var blevet bedre med jeg har gjort; mon han skulde være Kristus?" 30 De ham; og de sagde til ham: „I Gaar ved den syvende gik ud af Byen og kom gaaende til ham. 31 Imidlertid Time forlod Feberen ham." 53 Da skønnede Faderen, bade Disciplene ham og sagde: „Rabbi, spis!" 32 at det var sket i den Time, da Jesus sagde til ham: Men han sagde til dem: „Jeg har Mad at spise, som I „Din Søn lever," og han troede selv og hele hans ikke kende." 33 Da sagde Disciplene til hverandre: Hus. 54 Dette var det andet Tegn, som Jesus gjorde, „Mon nogen har bragt ham noget at spise?" 34 Jesus da han var kommen fra Judæa til Galilæa.

siger til dem: „Min Mad er, at jeg gør hans Villie, som udsendte mig, og fuldbyrder hans Gerning. 35

Sige I ikke: Der er endnu fire Maaneder, saa kommer Høsten? Se, jeg siger eder, opløfter eders Øjne og ser Markerne; de ere allerede hvide til Høsten. 36

Den, som høster, faar Løn og samler Frugt til et evigt Liv, saa at de kunne glæde sig tilsammen, baade den, som saar, og den, som høster. (aiōnios g166)

37 Thi her er det Ord sandt: En saar, og en anden høster. 38 Jeg har udsendt eder at høste det, som I ikke have arbejdet paa; andre have arbejdet, og I ere gaaede ind i deres Arbejde." 39 Men mange af

Samaritanerne fra den By troede paa ham paa Grund af Kvindens Ord, da hun vidnede: „Han har sagt mig alt det, jeg har gjort." 40 Da nu Samaritanerne kom til ham, bade de ham om at blive hos dem; og han blev

der to Dage. 41 Og mange flere troede for hans Ords Skyld. 42 Og til Kvinden sagde de: „Vi tro nu ikke længer for din Tales Skyld; thi vi have selv hørt, og vi vide, at denne er sandelig Verdens Frelser." 43 Men

etter de to Dage gik han derfra til Galilæa. 44 Thi Jesus vidnede selv, at en Profet ikke bliver æret i

sit eget Fædreland. 45 Da han nu kom til Galilæa, toge Galilæerne imod ham, fordi de havde set alt det,

5 Derefter var det Jødernes Højtid, og Jesus gik op til Jerusalem. 2 Men der er i Jerusalem ved

Faareporten en Dam, som paa Hebraisk kaldes Bethesda, og den har fem Søjlegange. 3 I dem laa

der en Mængde syge, blinde, lamme, visne, [som ventede paa, at Vandet skulde røres. 4 Thi paa visse

Tider for en Engel ned i Dammen og oprørte Vandet. Den, som da, efter at Vandet var blevet oprørt, steg

først ned, blev rask, hvilken Sygdom han end led af.]

5 Men der var en Mand, som havde været syg i otte og tredive Aar. 6 Da Jesus saa ham ligge der og

vidste, at han allerede havde ligget i lang Tid, sagde han til ham: „Vil du blive rask?" 7 Den syge svarede

ham: „Herre! jeg har ingen, som kan bringe mig ned i Dammen, naar Vandet bliver oprørt; men naar jeg kommer, stiger en anden ned før mig." 8 Jesus siger

til ham: „Staa op, tag din Seng og gaa!" 9 Og straks blev Manden rask, og han tog sin Seng og gik. Men

det var Sabbat paa den Dag; 10 derfor sagde Jøderne til ham, som var bleven helbredet: „Det er Sabbat; og

det er dig ikke tilladt at bære Sengen." 11 Han svarede dem: „Den, som gjorde mig rask, han sagde til mig:

Tag din Seng og gaa!" 12 Da spurgte de ham: „Hvem er det Menneske, som sagde til dig: Tag din Seng og

gaa?" 13 Men han, som var bleven helbredet, vidste at det Vidnesbyrd er sandt, som han vidner om mig. ikke, hvem det var; thi Jesus havde unddraget sig, da der var mange Mennesker paa Stedet. 14 Derefter finder Jesus ham i Helligdommen, og han sagde til fra et Menneske; men dette siger jeg, for at I skulle ham: „Se, du er blevet rask; synd ikke mere, for at frelses. 35 Han var det brændende og skinnende ikke noget værre skal times dig!" 15 Manden gik bort Lys, og I have til en Tid villet fryde eder ved hans og sagde til Jøderne, at det var Jesus, som havde Lys. 36 Men det Vidnesbyrd, som jeg har, er større gjort ham rask. 16 Og derfor forfulgte Jøderne Jesus, end Johannes's; thi de Gerninger, som Faderen har fordi han havde gjort dette paa en Sabbat. 17 Men givet mig at fuldbyrde, selve de Gerninger, som jeg Jesus svarede dem: „Min Fader arbejder intil nu; gør, vidne om mig, at Faderen har udsendt mig. 37 ogsaa jeg arbejder." 18 Derfor tragtede da Jøderne Og Faderen, som sendte mig, han har vidnet om end mere efter at slaa ham ihjel, fordi han ikke alene mig. I have aldri hverken hørt hans Røst eller set brød Sabbaten, men ogsaa kaldte Gud sin egen hans Skikkelse, 38 og hans Ord have I ikke blivende Fader og gjorde sig selv Gud lig. 19 Saa svarede i eder; thi den, som han udsendte, ham tro I ikke. Jesus og sagde til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg 39 I ransage Skrifterne, fordi I mene i dem at have eder, Sønnen kan slet intet gøre af sig selv, uden evigt Liv; og det er dem, som vidne om mig. (aiōnios hvad han ser Faderen gøre; thi hvad han gør, det gør 9166) 40 Og I ville ikke komme til mig, for at I kunne ogsaa Sønnen ligesaa. 20 Thi Faderen elsker Sønnen have Liv. 41 Jeg tager ikke Ære af Mennesker; 42 og viser ham alt det, han selv gør, og han skal vise men jeg kender eder, at I have ikke Guds Kærlighed ham større Gerninger end disse, for at I skulle undre i eder. 43 Jeg er kommen i min Faders Navn, og I eder. 21 Thi ligesom Faderen oprejsrer de døde og modtage mig ikke; dersom en anden kommer i sit gør levende, saaledes gør ogsaa Sønnen levende, eget Navn, ham ville I modtage. 44 Hvorledes kunne hvem han vil. 22 Thi heller ikke dømmer Faderen I tro, I, som tage Ære af hverandre, og den Ære, nogen, men har givet Sønnen hele Dommen, 23 for som er fra den eneste Gud, søger I ikke? 45 Tænker at alle skulle være Sønnen, ligesom de være Faderen. ikke, at jeg vil anklage eder for Faderen; der er en, Den, som ikke ærer Sønnen, ærer ikke Faderen, som som anklager eder, Moses, til hvem I have sat eders udsendte ham. 24 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som hører mit Ord og tror den, som sendte mig, Haab. 46 Thi dersom I troede Moses, troede I mig; thi han har skrevet om mig. 47 Men tro I ikke hans Skrifter, hvorledes skulle I da tro mine Ord?"

over fra Døden til Livet. (aiōnios 9166) 25 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den Time kommer, ja den er nu, da de døde skulle høre Guds Søns Røst, og de, som høre den, skulle leve. 26 Thi ligesom Faderen har Liv i sig selv, saaledes har han ogsaa givet Sønnen at have Liv i sig selv. 27 Og han har givet ham Magt til at holde Dom, efterdi han er Menneskesøn. 28 Undrer eder ikke herover; thi den Time kommer, paa hvilken alle de, som ere i Gravene, skulle høre hans Røst, 29 og de skulle gaa frem, de, som have gjort det gode, til Livets Opstandelse, men de, som have gjort det onde, til Dommens Opstandelse. 30 Jeg kan slet intet gøre af mig selv; saaledes som jeg hører, dømmer jeg, og min Dom er retfærdig; thi jeg søger ikke min Villie, men hans Villie, som sendte mig. 31 Dersom jeg vidner om mig selv, er mit Vidnesbyrd ikke sandt. 32 Det er en anden, som vidner om mig, og jeg ved,

6 Derefter drog Jesus over til hin Side af Galilæas Sø, Tiberias-Søen. 2 Og en stor Skare fulgte ham, fordi de saa de Tegn, som han gjorde paa de syge. 3 Men Jesus gik op paa Bjerget og satte sig der med sine Disciple. 4 Men Paasken, Jødernes Højtid, var nær. 5 Da Jesus nu opløftede sine Øjne og saa, at en stor Skare kom til ham, sagde han til Filip: „Hvor skulle vi købe Brød, for at disse kunne faa noget at spise?" 6 Men dette sagde han for at prøve ham; thi han vidste selv, hvad han vilde gøre. 7 Filip svarede ham: „Brød for to Hundrede Denarer er ikke nok for dem, til at hver kan faa noget lidet." 8 En af hans Disciple, Andreas, Simon Peters Broder, siger til ham: 9 „Her er en lille Dreng, som har fem Bygbrød og to Smaafisk; men hvad er dette til saa mange?" 10 Jesus sagde: „Lader Folkene sætte sig ned;" og der var meget Græs paa Stedet. Da satte

Mændene sig ned, omtrent fem Tusinde i Tallet. 11 „Hvad gør du da for et Tegn, for at vi kunne se det og Saa tog Jesus Brødene og takkede og uddelte dem tro dig? Hvad Arbejde gør du? 31 Vore Fædre aade til dem, som havde sat sig ned; ligeledes ogsaa af Manna i Ørkenen, som der er skrevet: Han gav dem Smaafiskene saa meget, de vilde. 12 Men da de vare Brød fra Himmelten at æde.” 32 Da sagde Jesus til blevne mætte, siger han til sine Disciple: „Samler de dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, ikke Moses tiloversblevne Stykker sammen, for at intet skal gaa har givet eder Brødet fra Himmelten, men min Fader til Spilde.” 13 Da samlede de og fyldte tolv Kurve med giver eder det sande Brød fra Himmelten. 33 Thi Guds Stykker, som blev tilovers af de fem Bygbrød fra Brød er det, som kommer ned fra Himmelten og giver dem, som havde faaet Mad. 14 Da nu Folkene saa Verden Liv.” 34 Da sagde de til ham: „Herre! giv det Tegn, som han havde gjort, sagde de: „Denne er i os altid dette Brød!” 35 Jesus sagde til dem: „Jeg Sandhed Profeten, som kommer til Verden.” 15 Da er Livets Brød. Den, som kommer til mig, skal ikke Jesus nu skønnede, at de vilde komme og tage ham hungre; og den, som tror paa mig, skal aldrig forste. med Magt for at gøre ham til Konge, gik han atter op 36 Men jeg har sagt eder, at I have set mig og dog paa Bjerget, ganske alene. 16 Men da det var blevet ikke tro. 37 Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme Aften, gik hans Disciple ned til Søen. 17 Og de gik til mig; og den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde om Bord i et Skib og vilde sætte over til hin Side kaste ud. 38 Thi jeg er kommen ned fra Himmelten, af Søen til Kapernaum. Og det var allerede blevet ikke for at gøre min Villie, men hans Villie, som sendte mørkt, og Jesus var endnu ikke kommen til dem. 18 mig. 39 Men dette er hans Villie, som sendte mig, at Og Søen rejste sig, da der blæste en stærk Vind. 19 jeg skal intet miste af alt det, som han har givet mig, Da de nu havde roet omtrent fem og tyve eller tredive men jeg skal oprejse det paa den yderste Dag. 40 Stadier, se de Jesus vandre paa Søen og komme Thi dette er min Faders Villie, at hver den, som ser nær til Skibet, og de forfærdedes. 20 Men han siger Sønnen og tror paa ham, skal have et evigt Liv, og jeg til dem: „Det er mig; frygter ikke!” 21 Da vilde de tage skal oprejse ham paa den yderste Dag.” (aiōnios g166) ham op i Skibet; og straks kom Skibet til Landet, som 41 Da knurrede Jøderne over ham, fordi han sagde: de sejlede til. 22 Den næste Dag saa Skaren, som „Jeg er det Brød, som kom ned fra Himmelten,” 42 stod paa hin Side af Søen, at der ikke havde været og de sagde: „Er dette ikke Jesus, Josefs Søn, hvis mere end eet Skib der, og at Jesus ikke var gaaet om Fader og Moder vi kende? Hvorledes kan han da Bord med sine Disciple, men at hans Disciple vare sige: Jeg er kommen ned fra Himmelten?” 43 Jesus dragne bort alene, 23 (men der var kommet Skibe fra svarede og sagde til dem: „Knurrer ikke indbyrdes! 44 Tiberias nær til det Sted, hvor de spiste Brødet, efter Ingen kan komme til mig, uden Faderen, som sendte at Herren havde gjort Taksigelse): 24 da Skaren nu mig, drager ham; og jeg skal oprejse ham paa den saa, at Jesus ikke var der, ej heller hans Disciple, yderste Dag. 45 Der er skrevet hos Profeterne: „Og gik de om Bord i Skibene og kom til Kapernaum for de skulle alle være oplært af Gud.” Hver den, som at søge efter Jesus. 25 Og da de fandt ham paa har hørt af Faderen og lært, kommer til mig. 46 Ikke hin Side af Søen, sagde de til ham: „Rabbi! naar er at nogen har set Faderen, kun den, som er fra Gud, du kommen hid?” 26 Jesus svarede dem og sagde: han har set Faderen. 47 Sandelig, sandelig, siger jeg „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, I søger mig, ikke eder, den, som tror paa mig, har et evigt Liv. (aiōnios fordi I saa Tegn, men fordi I spiste af Brødene og g166) 48 Jeg er Livets Brød. 49 Eders Fædre aade bleve mætte. 27 Arbejder ikke for den Mad, som er Manna i Ørkenen og døde. 50 Dette er det Brød, som forgængelig, men for den Mad, som varer til et evigt kommer ned fra Himmelten, at man skal æde af det Liv, hvilken Menneskesønnen vil give eder; thi ham og ikke dø. 51 Jeg er det levende Brød, som kom ned har Faderen, Gud selv, beseglet.” (aiōnios g166) 28 Da fra Himmelten; om nogen æder af dette Brød, han skal sagde de til ham: „Hvad skulle vi gøre, for at vi kunne leve til evig Tid; og det Brød, som jeg vil give, er mit arbejde paa Guds Gerninger?” 29 Jesus svarede og Kød, hvilket jeg vil give for Verdens Liv.” (aiōn g165) 52 sagde til dem: „Dette er Guds Gerning, at I tro paa Da kivedes Jøderne indbyrdes og sagde: „Hvorledes den, som han udsendte.” 30 Da sagde de til ham: kan han give os sit Kød at æde?” 53 Jesus sagde da

til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, dersom I ikke æde Menneskesønnens Kød og drikke hans Blod, have I ikke Liv i eder. **54** Den, som æder mit Kød og drikker mit Blod, har et evigt Liv, og jeg skal oprejse ham paa den yderste Dag. (aiōnios g166) **55** Thi heller ikke hans Brødre troede paa ham. **6** Da siger Jesus til dem: „Min Tid er endnu ikke kommen; men eders Tid er stedse for Haanden. **7** Verden kan ikke høde eder; men mig hader den, fordi jeg vidner om den, at dens Gerninger ere onde. **8** Drager I op til Thi mit Kød er sand Mad, og mit Blod er sand Drikke. Højtiden; jeg drager endnu ikke op til denne Højtid, **56** Den, som æder mit Kød og drikker mit Blod, han thi min Tid er endnu ikke fuldkommet.“ **9** Da han bliver i mig, og jeg i ham. **57** Ligesom den levende havde sagt dette til dem, blev han i Galilæa. **10** Men Fader udsendte mig, og jeg lever i Kraft af Faderen, da hans Brødre vare dragne op til Højtiden, da drog ligesa skal ogsaa den, som æder mig, leve i Kraft han ogsaa selv op, ikke aabenlyst, men lønligt. **11** af mig. **58** Dette er det Brød, som er kommet ned fra Himmelten; ikke som eders Fædre aade og døde. **59** Dette sagde han, da han lærte i en Synagoge Da ledte Jøderne efter ham paa Højtiden og sagde: „Hvor er han?“ **12** Og der blev mumlet meget om ham i Kapernaum. **60** Da sagde mange af hans Disciple, iblandt Skarerne; nogle sagde: „Han er en god Mand;“ **13** som havde hørt ham: „Dette er en haard Tale; hvem Men da det allerede var midt i Højtiden, gik Jesus op kan høre den?“ **61** Men da Jesus vidste hos sig selv, i Helligdommen og lærte. **14** Jøderne undrede sig nu at hans Disciple knurrede derover, sagde han til dem: og sagde: „Hvorledes kan denne have Lærdom, da „Forarger dette eder? **62** Hvad om I da faa at se, at han ikke er oplært?“ **15** Da svarede Jesus dem og Menneskesønnen farer op, hvor han var før? **63** Det sagde: „Min Lære er ikke min, men hans, som sendte er Aanden, som levendegør, Kødet gavnner intet; de mig. **17** Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han Ord, som jeg har talt til eder, ere Aand og ere Liv. **64** erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig Men der er nogle af eder, som ikke tro.“ Thi Jesus selv. **18** Den, som taler af sig selv, søger sin egen vidste fra Begyndelsen, hvem det var, der ikke troede, Ære; men den, som søger hans Ære, der sendte ham, og hvem den var, der skulde forraade ham. **65** Og han er sanddu, og der er ikke Uret i ham. **19** Har ikke han sagde: „Derfor har jeg sagt eder, at ingen kan Moses givet eder Loven? Og ingen af eder holder komme til mig, uden det er givet ham af Faderen.“ **66** Loven. Hvorfor søger I at slaa mig ihjel?“ **20** Mængden Fra den Tid traadte mange af hans Disciple tilbage svarede: „Du er besat; hvem søger at slaa dig ihjel?“ og vandrede ikke mere med ham. **67** Jesus sagde da til de tolv: „Mon ogsaa I ville gaa bort?“ **68** Simon Peter svarede ham: „Herre! til hvem skulle vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord; (aiōnios g166) **69** og vi have troet og erkendt, at du er Guds Hellige.“ **70** Jesus svarede dem: „Har jeg ikke udvalgt mig eder tolv, og en af eder er en Djævel?“ **71** Men han talte om Judas, Simon Iskariots Søn; thi det var ham, som siden skulde forraade ham, skønt han var en af de tolv.

7 Derefter vandrede Jesus omkring i Galilæa; thi han vilde ikke vandre i Judæa, fordi Jøderne søgte at slaa ham ihjel. **2** Men Jødernes Højtid, Løvsalsfesten, var nær. **3** Da sagde hans Brødre til ham: „Drag bort herfra og gaa til Judæa, for at ogsaa dine Disciple kunne se dine Gerninger, som du gør. **4** Thi ingen gør noget i Løndom, naar han selv ønsker at være aabenbar; dersom du gør dette, da vis dig for Verden!“ **5** Thi heller ikke hans Brødre troede paa ham. **6** Da siger Jesus til dem: „Min Tid er endnu ikke kommen; men eders Tid er stedse for Haanden. **7** Verden kan ikke høde eder; men mig hader den, fordi jeg vidner om den, at dens Gerninger ere onde. **8** Drager I op til Thi mit Kød er sand Mad, og mit Blod er sand Drikke. Højtiden; jeg drager endnu ikke op til denne Højtid, **56** Den, som æder mit Kød og drikker mit Blod, han thi min Tid er endnu ikke fuldkommet.“ **9** Da han bliver i mig, og jeg i ham. **57** Ligesom den levende havde sagt dette til dem, blev han i Galilæa. **10** Men Fader udsendte mig, og jeg lever i Kraft af Faderen, da hans Brødre vare dragne op til Højtiden, da drog ligesa skal ogsaa den, som æder mig, leve i Kraft han ogsaa selv op, ikke aabenlyst, men lønligt. **11** af mig. **58** Dette er det Brød, som er kommet ned fra Himmelten; ikke som eders Fædre aade og døde. **59** Dette sagde han, da han lærte i en Synagoge Da ledte Jøderne efter ham paa Højtiden og sagde: „Hvor er han?“ **12** Og der blev mumlet meget om ham i Kapernaum. **60** Da sagde mange af hans Disciple, iblandt Skarerne; nogle sagde: „Han er en god Mand;“ **13** som havde hørt ham: „Dette er en haard Tale; hvem Men da det allerede var midt i Højtiden, gik Jesus op kan høre den?“ **61** Men da Jesus vidste hos sig selv, i Helligdommen og lærte. **14** Jøderne undrede sig nu at hans Disciple knurrede derover, sagde han til dem: og sagde: „Hvorledes kan denne have Lærdom, da „Forarger dette eder? **62** Hvad om I da faa at se, at han ikke er oplært?“ **15** Da svarede Jesus dem og Menneskesønnen farer op, hvor han var før? **63** Det sagde: „Min Lære er ikke min, men hans, som sendte er Aanden, som levendegør, Kødet gavnner intet; de mig. **17** Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han Ord, som jeg har talt til eder, ere Aand og ere Liv. **64** erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig Men der er nogle af eder, som ikke tro.“ Thi Jesus selv. **18** Den, som taler af sig selv, søger sin egen vidste fra Begyndelsen, hvem det var, der ikke troede, Ære; men den, som søger hans Ære, der sendte ham, og hvem den var, der skulde forraade ham. **65** Og han er sanddu, og der er ikke Uret i ham. **19** Har ikke han sagde: „Derfor har jeg sagt eder, at ingen kan Moses givet eder Loven? Og ingen af eder holder komme til mig, uden det er givet ham af Faderen.“ **66** Loven. Hvorfor søger I at slaa mig ihjel?“ **20** Mængden Fra den Tid traadte mange af hans Disciple tilbage svarede: „Du er besat; hvem søger at slaa dig ihjel?“ og vandrede ikke mere med ham. **67** Jesus sagde da til de tolv: „Mon ogsaa I ville gaa bort?“ **68** Simon Peter svarede ham: „Herre! til hvem skulle vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord; (aiōnios g166) **69** og vi have troet og erkendt, at du er Guds Hellige.“ **70** Jesus svarede dem: „Har jeg ikke udvalgt mig eder tolv, og en af eder er en Djævel?“ **71** Men han talte om Judas, Simon Iskariots Søn; thi det var ham, som siden skulde forraade ham, skønt han var en af de tolv.

7 Derefter vandrede Jesus omkring i Galilæa; thi han vilde ikke vandre i Judæa, fordi Jøderne søgte at slaa ham ihjel. **2** Men Jødernes Højtid, Løvsalsfesten, var nær. **3** Da sagde hans Brødre til ham: „Drag bort herfra og gaa til Judæa, for at ogsaa dine Disciple kunne se dine Gerninger, som du gør. **4** Thi ingen gør noget i Løndom, naar han selv ønsker at være aabenbar; dersom du gør dette, da vis dig for Verden!“ **5** Thi heller ikke hans Brødre troede paa ham. **6** Da siger Jesus til dem: „Min Tid er endnu ikke kommen; men eders Tid er stedse for Haanden. **7** Verden kan ikke høde eder; men mig hader den, fordi jeg vidner om den, at dens Gerninger ere onde. **8** Drager I op til Thi mit Kød er sand Mad, og mit Blod er sand Drikke. Højtiden; jeg drager endnu ikke op til denne Højtid, **56** Den, som æder mit Kød og drikker mit Blod, han thi min Tid er endnu ikke fuldkommet.“ **9** Da han bliver i mig, og jeg i ham. **57** Ligesom den levende havde sagt dette til dem, blev han i Galilæa. **10** Men Fader udsendte mig, og jeg lever i Kraft af Faderen, da hans Brødre vare dragne op til Højtiden, da drog ligesa skal ogsaa den, som æder mig, leve i Kraft han ogsaa selv op, ikke aabenlyst, men lønligt. **11** af mig. **58** Dette er det Brød, som er kommet ned fra Himmelten; ikke som eders Fædre aade og døde. **59** Dette sagde han, da han lærte i en Synagoge Da ledte Jøderne efter ham paa Højtiden og sagde: „Hvor er han?“ **12** Og der blev mumlet meget om ham i Kapernaum. **60** Da sagde mange af hans Disciple, iblandt Skarerne; nogle sagde: „Han er en god Mand;“ **13** som havde hørt ham: „Dette er en haard Tale; hvem Men da det allerede var midt i Højtiden, gik Jesus op kan høre den?“ **61** Men da Jesus vidste hos sig selv, i Helligdommen og lærte. **14** Jøderne undrede sig nu at hans Disciple knurrede derover, sagde han til dem: og sagde: „Hvorledes kan denne have Lærdom, da „Forarger dette eder? **62** Hvad om I da faa at se, at han ikke er oplært?“ **15** Da svarede Jesus dem og Menneskesønnen farer op, hvor han var før? **63** Det sagde: „Min Lære er ikke min, men hans, som sendte er Aanden, som levendegør, Kødet gavnner intet; de mig. **17** Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han Ord, som jeg har talt til eder, ere Aand og ere Liv. **64** erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig Men der er nogle af eder, som ikke tro.“ Thi Jesus selv. **18** Den, som taler af sig selv, søger sin egen vidste fra Begyndelsen, hvem det var, der ikke troede, Ære; men den, som søger hans Ære, der sendte ham, og hvem den var, der skulde forraade ham. **65** Og han er sanddu, og der er ikke Uret i ham. **19** Har ikke han sagde: „Derfor har jeg sagt eder, at ingen kan Moses givet eder Loven? Og ingen af eder holder komme til mig, uden det er givet ham af Faderen.“ **66** Loven. Hvorfor søger I at slaa mig ihjel?“ **20** Mængden Fra den Tid traadte mange af hans Disciple tilbage svarede: „Du er besat; hvem søger at slaa dig ihjel?“ og vandrede ikke mere med ham. **67** Jesus sagde da til de tolv: „Mon ogsaa I ville gaa bort?“ **68** Simon Peter svarede ham: „Herre! til hvem skulle vi gaa hen? Du har det evige Livs Ord; (aiōnios g166) **69** og vi have troet og erkendt, at du er Guds Hellige.“ **70** Jesus svarede dem: „Har jeg ikke udvalgt mig eder tolv, og en af eder er en Djævel?“ **71** Men han talte om Judas, Simon Iskariots Søn; thi det var ham, som siden skulde forraade ham, skønt han var en af de tolv.

sand, han, hvem I ikke kende. **29** Jeg kender ham; thi jeg er fra ham, og han har udsendt mig." **30** De søgte da at grieve ham; og ingen lagde Haand paa ham, thi hans Time var endnu ikke kommen. **31** Men mange af Folket troede paa ham, og de sagde: „Naar Kristus kommer, mon han da skal gøre flere Tegn, end denne har gjort?" **32** Farisærerne hørte, at Mængden mumlede dette om ham; og Ypperstepræsterne og Farisærerne sendte Tjenere ud for at grieve ham. **33** Da sagde Jesus: „Endnu en liden Tid er jeg hos eder, saa gaar jeg bort til den, som sendte mig. **34** I skulle lede efter mig og ikke finde mig, og der, hvor jeg er, kunne I ikke komme." **35** Da sagde Jøderne til hverandre: „Hvor vil han gaa hen, siden vi ikke skulle finde ham? Mon han vil gaa til dem, som ere adsprettet iblandt Grækerne, og lære Grækerne? **36** Hvad er det for et Ord, han siger: I skulle lede efter mig og ikke finde mig, og der, hvor jeg er, kunne I ikke komme?" **37** Men paa den sidste, den store Højtidssdag stod Jesus og raabte og sagde: „Om nogen tørster, han komme til mig og drikke! **38** Den, som tror paa mig, af hans Liv skal der, som Skriften har sagt, flyde levende Vandstrømme." **39** Men dette sagde han om den Aand, som de, der troede paa ham, skulde faa; thi den Helligaand var der ikke endnu, fordi Jesus endnu ikke var herliggjort. **40** Nogle af Mængden, som hørte disse Ord, sagde nu: „Dette er sandelig Profeten." **41** Andre sagde: „Dette er Kristus;" men andre sagde: „Mon da Kristus kommer fra Galilæa? **42** Har ikke Skriften sagt, at Kristus kommer af Davids Sæd og fra Bethlehem, den Landsby, hvor David var?" **43** Saaledes blev der Splid iblandt Mængden om ham. **44** Men nogle af dem vilde grieve ham; dog lagde ingen Haand paa ham. **45** Tjenerne kom nu til Ypperstepræsterne og Farisærerne, og disse sagde til dem: „Hvorfor have I ikke ført ham herhen?" **46** Tjenerne svarede: „Aldrig har noget Menneske talt saaledes som dette Menneske." **47** Da svarede Farisærne dem: „Ere ogsaa I forførte? **48** Mon nogen af Raadsherrerne har troet paa ham, eller nogen af Farisærne? **49** Men denne Hob, som ikke kender Loven, er forbandet." **50** Nikodemus, han, som var kommen til ham om Natten og var en af dem, sagde til dem: **51** „Mon vor Lov dømmes et Menneske, uden at man først forhører ham og faar at vide, hvad han gør?" **52** De svarede og sagde til ham: „Er ogsaa du fra Galilæa? Ransag og se, at der ikke fremstaar nogen Profet fra Galilæa." **53** [Og de gik hver til sit Hus.]

8 [Men Jesus gik til Oliebjerget. **2** Og aarle om Morgen kom han igen i Helligdommen, og hele Folket kom til ham; og han satte sig og lærte dem. **3** Men de skriftkloge og Farisærerne føre en Kvinde til ham, greben i Hor, og stille hende frem i Midten. **4** Og de sige til ham: „Mester! denne Kvinde er greben i Hor paa fersk Gerning. **5** Men Moses bød os i Loven, at saadanne skulle stenes; hvad siger nu du?" **6** Men dette sagde de for at friste ham, for at de kunde have noget at anklage ham for. Men Jesus bøjede sig ned og skrev med Fingeren paa Jorden. **7** Men da de blev ved at spørge ham, rettede han sig op og sagde til dem: „Den iblandt eder, som er uden Synd, kaste først Stenen paa hende!" **8** Og han bøjede sig atter ned og skrev paa Jorden. **9** Men da de hørte det, gik de bort, den ene efter den anden, fra de ældste til de yngste, og Jesus blev alene tilbage med Kvinden, som stod der i Midten. **10** Men da Jesus rettede sig op og ingen saa uden Kvinden, sagde han til hende: „Kvinde! hvor ere de henne? Var der ingen, som fordømte dig?" **11** Men hun sagde: „Herrel! ingen." Da sagde Jesus: „Heller ikke jeg fordømmer dig; gaa bort, og synd ikke mere!"] **12** Jesus talte da atter til dem og sagde: „Jeg er Verdens Lys; den, som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livets Lys." **13** Da sagde Farisærerne til ham: „Du vidner om dig selv; dit Vidnesbyrd er ikke sandt." **14** Jesus svarede og sagde til dem: „Om jeg end vidner om mig selv, er mit Vidnesbyrd sandt; thi jeg ved, hvorfra jeg kom, og hvor jeg gaar hen; men I vide ikke, hvorfra jeg kommer, og hvor jeg gaar hen. **15** I dømme efter Kødet; jeg dømmer ingen. **16** Men om jeg ogsaa dømmer, er min Dom sand; thi det er ikke mig alene, men mig og Faderen, han, som sendte mig. **17** Men ogsaa i eders Lov er der skrevet, at to Menneskers Vidnesbyrd er sandt. **18** Jeg er den, der vidner om mig selv, og Faderen, som sendte mig, vidner om mig." **19** Derfor sagde de til ham: „Hvor er din Fader?" Jesus svarede: „I kende hverken mig eller min Fader; dersom I kendte mig, kendte I ogsaa min Fader." **20** Disse Ord talte Jesus ved Tempelblokken, da han lærte i Helligdommen; og ingen greb ham, fordi hans Time endnu ikke var kommen. **21** Da sagde han atter

til dem: „Jeg gaar bort, og I skulle lede efter mig, og I heller ikke kommen af mig selv, men han har udsendt skulle dø i eders Synd; hvor jeg gaar hen, kunne I mig. 43 Hvorfor forstaa I ikke min Tale? fordi I ikke ikke komme.“ 22 Da sagde Jøderne: „Mon han vil kunne høre mit Ord. 44 I ere af den Fader Djævelen, slaa sig selv ihjel, siden han siger: Hvor jeg gaar hen, og eders Faders Begæringer ville I gøre. Han var en kunne I ikke komme?“ 23 Og han sagde til dem: „I Manddraber fra Begyndelsen af, og han staar ikke ere nedenfra, jeg er ovenfra; I ere af denne Verden, i Sandheden; thi Sandhed er ikke i ham. Naar han jeg er ikke af denne Verden. 24 Derfor har jeg sagt taler Løgn, taler han af sit eget; thi han er en Løgner eder, at I skulle dø i eders Synder; thi dersom I ikke og Løgnens Fader. 45 Men mig tro I ikke, fordi jeg tro, at det er mig, skulle I dø i eders Synder.“ 25 De siger Sandheden. 46 Hvem af eder kan overbevise sagde da til ham: „Hvem er du?“ Og Jesus sagde mig om nogen Synd? Siger jeg Sandhed, hvorfor tro I til dem: „Just det, som jeg siger eder. 26 Jeg har mig da ikke? 47 Den, som er af Gud, hører Guds meget at tale og dømme om eder; men den, som Ord; derfor høre I ikke, fordi I ere ikke af Gud.“ 48 sendte mig, er sanddru, og hvad jeg har hørt af ham, Jøderne svarede og sagde til ham: „Sige vi ikke med det taler jeg til Verden.“ 27 De forstode ikke, at han Rette, at du er en Samaritan og er besat?“ 49 Jesus talte til dem om Faderen. 28 Da sagde Jesus til dem: svarede: „Jeg er ikke besat, men jeg ærer min Fader, „Naar I faa ophøjet Menneskesønnen, da skulle I og I vanære mig. 50 Men jeg søger ikke min Ære; kende, at det er mig, og at jeg gør intet af mig selv; der er den, som søger den og dømmer. 51 Sandelig, men som min Fader har lært mig, saaledes taler jeg. sandelig, siger jeg eder, dersom nogen holder mit 29 Og han, som sendte mig, er med mig; han har ikke ladet mig alene, fordi jeg gør altid det, som er ham til Behag.“ 30 Da han talte dette, troede mange paa ham. 31 Jesus sagde da til de Jøder, som var komne til Tro paa ham: „Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple, 32 og I skulle erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder.“ 33 De svarede ham: „Vi ere Abrahams Sæd og have Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder.“ 34 Jesus svarede dem: „Sandelig, han er eders Gud. 55 Og I have ikke kendt ham, men sandelig, siger jeg eder, hver den, som gør Synden, jeg kender ham. Og dersom jeg siger: „Jeg kender er Syndens Træl. 35 Men Trællen bliver ikke i Huset ham ikke,“ da bliver jeg en Løgner ligesom I; men til evig Tid, Sønnen bliver der til evig Tid. (aiøn g165) 36 jeg kender ham og holder hans Ord. 56 Abraham, Dersom da Sønnen faar frigjort eder, skulle I være eders Fader, frydede sig til at se min Dag, og han saa virkelig frie. 37 Jeg ved, at I ere Abrahams Sæd; men den og glædede sig.“ 57 Da sagde Jøderne til ham: I søge at slaa mig ihjel, fordi min Tale ikke finder Rum hos eder. 38 Jeg taler det, som jeg har set hos min Fader; saa gøre ogsaa I det, som I have hørt af eders Fader.“ 39 De svarede og sagde til ham: „Vor Fader blev til, har jeg været.“ 59 Saa toge de Stene for at er Abraham.“ Jesus sagde til dem: „Dersom I vare kaste paa ham; men Jesus skjulte sig og gik ud af Abrahams Børn, gjorde I Abrahams Gerninger. 40 Men nu søger I at slaa mig ihjel, et Menneske, der har sagt eder Sandheden, som jeg har hørt af Gud; dette gjorde Abraham ikke. 41 I gøre eders Faders Gerninger.“ De sagde da til ham: „Vi ere ikke avlede i Hor; vi have een Fader, Gud.“ 42 Jesus sagde til dem: „Dersom Gud var eders Fader, da elskede I mig; thi jeg er udgaaet og kommen fra Gud; thi jeg er

9 Og da han gik forbi, saa han et Menneske, som var blindt fra Fødselen. 2 Og hans Disciple spurgte ham og sagde: „Rabbi, hvem har syndet, denne eller hans Forældre, saa han skulde fødes blind?“ 3 Jesus svarede: „Hverken han eller hans Forældre have syndet; men det er sket, for at Guds Gerninger skulleaabnbares paa ham. 4 Jeg maa gøre hans

Gerninger, som sendte mig, saa længe det er Dag; spørger ham selv!" 24 Da hidkaldte de anden Gang der kommer en Nat, da ingen kan arbejde. 5 Medens Manden, som havde været blind, og sagde til ham: jeg er i Verden, er jeg Verdens Lys." 6 Da han „Giv Gud Æren; vi vide, at dette Menneske er en havde sagt dette, spyttede han paa Jorden og gjorde Synder." 25 Da svarede han: „Om han er en Synder, Dynd af Spytet og smurte Dyndet paa hans Øjne. 7 ved jeg ikke; een Ting ved jeg, at jeg, som var blind, Og han sagde til ham: „Gaa hen, to dig i Dammen nu ser." 26 De sagde da til ham igen: „Hvad gjorde Siloam" (hvilket er udlagt: udsendt). Da gik han bort han ved dig? Hvorledes aabnede han dine Øjne?" 27 og toede sig, og han kom seende tilbage. 8 Da sagde Han svarede dem: „Jeg har allerede sagt eder det, og Naboerne og de, som før vare vante til at se ham I hørte ikke efter. Hvorfor ville I høre det igen? Ville som Tigger: „Er det ikke ham, som sad og tiggede?" ogsaa I blive hans Disciple?" 28 Da udskældte de 9 Nogle sagde: „Det er ham," men andre sagde: „Nej, ham og sagde: „Du er hans Discipel; men vi ere Mose han ligner ham." Han selv sagde: „Det er mig." 10 Disciple. 29 Vi vide, at Gud har talt til Moses; men Da sagde de til ham: „Hvorledes blevne dine Øjne om denne vide vi ikke, hvorfra han er." 30 Manden aabnede?" 11 Han svarede: „En Mand, som kaldes svarede og sagde til dem: „Det er dog underligt, at I Jesus, gjorde Dynd og smurte det paa mine Øjne ikke vide, hvorfra han er, og han har aabnet mine og sagde til mig: Gaa hen til Siloam og to dig! Da Øjne. 31 Vi vide, at Syndere bønhører Gud ikke; men jeg saa gik hen og toede mig, blev jeg seende." 12 dersom nogen er gudfrygtig og gør hans Villie, ham Da sagde de til ham: „Hvor er han?" Han siger: „Det hører han. 32 Aldrig er det hørt, at nogen har aabnet ved jeg ikke." 13 De føre ham, som før var blind, til Øjnene paa en blindfødt. (aiøn g165) 33 Var denne ikke Farisærerne. 14 Men det var Sabbat den Dag, da fra Gud, da kunde han intet gøre." 34 De svarede og Jesus gjorde Dyndet og aabnede hans Øjne. 15 Atter sagde til ham: „Du er hel og holden født i Synder, og spurgte nu ogsaa Farisærerne ham, hvorledes han var du vil lære os?" Og de stedte ham ud. 35 Jesus hørte, bleven seende. Men han sagde til dem: „Han lagde at de havde udstødt ham; og da han traf ham, sagde Dynd paa mine Øjne, og jeg toede mig, og nu ser jeg." han til ham: „Tror du paa Guds Søn?" 36 Han svarede 16 Nogle af Farisærerne sagde da: „Dette Menneske og sagde: „Hvem er han, Herre? for at jeg kan tro er ikke fra Gud, efterdi han ikke holder Sabbaten." paa ham." 37 Jesus sagde til ham: „Baade har du set Andre sagde: „Hvorledes kan et syndigt Menneske ham, og den, som taler med dig, ham er det." 38 Men gøre saadanne Tegn?" Og der var Splid imellem dem. han sagde: „Jeg tror, Herre!" og han kastede sig ned 17 De sige da atter til den blinde: „Hvad siger du for ham. 39 Og Jesus sagde: „Til Dom er jeg kommen om ham, efterdi han aabnede dine Øjne?" Men han til denne Verden, for at de, som ikke se, skulle blive sagde: „Han er en Profet." 18 Saa troede Jøderne seende, og de, som se, skulle blive blinde." 40 Nogle ikke om ham, at han havde været blind og var bleven af Farisærerne, som vare hos ham, hørte dette, og de seende, førend de fik kaldt paa Forældrene til ham, sagde til ham: „Mon ogsaa vi ere blinde?" 41 Jesus som havde faaet sit Syn. 19 Og de spurgte dem og sagde til dem: „Vare I blinde, da havde I ikke Synd; sagde: „Er denne eders Søn, om hvem I sige, at han men nu sige I: Vi se; eders Synd forbliver." var født blind? Hvorledes er han da nu seende?" 20 Hans Forældre svarede dem og sagde: „Vi vide, at denne er vor Søn, og at han var født blind. 21 Men hvorledes han nu er bleven seende, vide vi ikke, og hvem der har aabnet hans Øjne, vide vi ikke heller; spørger ham; han er gammel nok; han maa selvtale for sig." 22 Dette sagde hans Forældre, fordi de frygtede for Jøderne; thi Jøderne vare allerede komne overens om, at dersom nogen bekendte ham som Kristus, skulde han udelukkes af Synagogen. 23 Derfor sagde hans Forældre: „Han er gammel nok,

10 „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som ikke gaar ind i Faarefolden gennem Døren, men stiger andensteds over, han er en Tyv og en Røver. 2 Men den, som gaar ind igennem Døren, er Faarenes Hyrde. 3 For ham lukker Dørvogteren op, og Faarene høre hans Røst; og han kalder sine egne Faar ved Navn og fører dem ud. 4 Og naar han har ført alle sine egne Faar ud, gaar han foran dem; og Faarene følge ham, fordi de kende hans Røst. 5 Men en fremmed ville de ikke følge, men de ville fly fra ham, fordi de ikke kende de fremmedes Røst." 6 Denne

Lignelse sagde Jesus til dem; men de forstode ikke, svarede dem: „Mange gode Gerninger har jeg vist hvad det var, som han talte til dem. 7 Jesus sagde da eder fra min Fader; for hvilken af disse Gerninger atter til dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, jeg er stene I mig?” 33 Jøderne svarede ham: „For en god Faarenes Dør. 8 Alle de, som ere komne før mig, ere Gerning stene vi dig ikke, men for Gudsbespottelse, Tyve og Røvere; men Faarene hørte dem ikke. 9 Jeg og fordi du, som er et Menneske, gør dig selv til Gud.” er Døren; dersom nogen gaar ind igennem mig, han 34 Jesus svarede dem: „Er der ikke skrevet i eders skal frelses; og han skal gaa ind og gaa ud og finde Lov: Jeg har sagt: I ere Guder? 35 Naar den nu har Føde. 10 Tyven kommer ikke uden for at stjæle og kaldt dem Guder, til hvem Guds Ord kom (og Skriften slagte og ødelægge; jeg er kommen, for at de skulle kan ikke rokkes), 36 sige I da til den, hvem Faderen have Liv og have Overflod. 11 Jeg er den gode Hyrde; har helliget og sendt til Verden: Du taler bespotteligt, den gode Hyrde sætter sit Liv til for Faarene. 12 Men fordi jeg sagde: Jeg er Guds Søn? 37 Dersom jeg Lejesvenden, som ikke er Hyrde, hvem Faarene ikke ikke gør min Faders Gerninger, saa tror mig ikke! 38 høre til, ser Ulven komme og forlader Faarene og flyr, Men dersom jeg gør dem, saa tror Gerningerne, om I og Ulven røver dem og adspreder dem, 13 fordi han end ikke ville tro mig, for at I kunne indse og erkende, er en Lejesvend og ikke bryder sig om Faarene. 14 at Faderen er i mig, og jeg i Faderen.” 39 De søgte da Jeg er den gode Hyrde, og jeg kender mine, og mine atter at gibe ham; og han undslap af deres Haand. kende mig, 15 ligesom Faderen kender mig, og jeg 40 Og han drog atter bort hinsides Jordan til det Sted, kender Faderen; og jeg sætter mit Liv til for Faarene. hvor Johannes først døbte, og han blev der. 41 Og 16 Og jeg har andre Faar, som ikke høre til denne mange kom til ham, og de sagde: „Johannes gjorde Fold; ogsaa dem bør jeg føre, og de skulle høre min vel intet Tegn; men alt, hvad Johannes sagde om Røst; og der skal blive een Hjord, een Hyrde. 17 denne, var sandt.” 42 Og mange troede paa ham der. Derfor elsker Faderen mig, fordi jeg sætter mit Liv til for at tage det igen. 18 Ingen tager det fra mig, men jeg sætter det til af mig selv. Jeg har Magt til at sætte det til, og jeg har Magt til at tage det igen. Dette Bud modtog jeg af min Fader.” 19 Der blev atter Splid iblandt Jøderne for disse Ords Skyld. 20 Og mange af dem sagde: „Han er besat og raser, hvorfor høre I ham?” 21 Andre sagde: „Dette er ikke Ord af en besat; mon en ond Aand kanaabne blindes Øjne?” 22 Men Tempelvielsens Fest indtraf i Jerusalem. Det var Vinter; 23 og Jesus gik omkring i Helligdommen, i Salomons Søjlegang. 24 Da omringede Jøderne ham og sagde til ham: „Hvor længe holder du vor Sjæl i Uvished? Dersom du er Kristus, da sig os det rent ud!” 25 Jesus svarede dem: „Jeg har sagt eder det, og I tro ikke. De Gerninger, som jeg gør i min Faders Navn, de vidne om mig; 26 men I tro ikke, fordi I ikke ere af mine Faar. 27 Mine Faar høre min Røst, og jeg kender dem, og de følge mig, 28 og jeg giver dem et evigt Liv, og de skulle i al Evighed ikke fortabes, og ingen skal rive dem ud af min Haand. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Min Fader, som har givet mig dem, er større end alle; og ingen kan rive noget af min Faders Haand. 30 Jeg og Faderen, vi ere eet.” 31 Da toge Jøderne stene op for at stene ham. 32 Jesus

11 Men der laa en Mand syg, Lazarus fra Bethania, den Landsby, hvor Maria og hendes Søster Martha boede. 2 Men Maria var den, som salvede Herren med Salve og tørrede hans Fødder med sit Haar; hendes Broder Lazarus var syg. 3 Da sendte Søstrene Bud til ham og lod sige: „Herre! se, den, du elsker, er syg.” 4 Men da Jesus hørte dette, sagde han: „Denne Sygdom er ikke til Døden, men for Guds Herligheds Skyld, for at Guds Søn skal herliggøres ved den.” 5 Men Jesus elskede Martha og hendes Søster og Lazarus. 6 Da han nu hørte, at han var syg, blev han dog to Dage paa det Sted, hvor han var. 7 Derefter siger han saa til Disciplene: „Lader os gaa til Judæa igen!” 8 Disciplene sige til ham: „Rabbit! nylig søgte Jøderne at stene dig, og du drager atter derhen?” 9 Jesus svarede: „Har Dagen ikke tolv Timer? Vandrer nogen om Dagen, da støder han ikke an; thi han ser denne Verdens Lys. 10 Men vandrer nogen om Natten, da støder han an; thi Lyset er ikke i ham.” 11 Dette sagde han, og derefter siger han til dem: „Lazarus, vor Ven, er sovet ind; men jeg gaar hen for at vække ham af Søvne.” 12 Da sagde Disciplene til ham: „Herre! sover han, da bliver han helbredet.” 13 Men Jesus havde talt om hans Død; de derimod mente, at han talte om Søvnens Hvile. 14

Derfor sagde da Jesus dem rent ud: „Lazarus er død! „Tager Stenen bort!” Martha, den dødes Søster, siger
15 Og for eders Skyld er jeg glad over, at jeg ikke var til ham: „Herre! han stinker allerede; thi han har ligget
der, for at I skulle tro; men lader os gaa til ham!” 16 der fire Dage.” 40 Jesus siger til hende: „Sagde jeg
Da sagde Thomas (hvilket betyder Tvilling), til sine ikke, at dersom du tror, skal du se Guds Herlighed?”
Meddisciple: „Lader os ogsaa gaa, for at vi kunne 41 Da toge de Stenen bort. Men Jesus opløftede sine
dø med ham!” 17 Da Jesus nu kom, fandt han, at Øjne og sagde: „Fader! jeg takker dig, fordi du har
han havde ligget i Graven allerede fire Dage. 18 Men hørte mig. 42 Jeg vidste vel, at du altid hører mig;
Bethania var nær ved Jerusalem, omtrent femten men for Skarens Skyld, som staar omkring, sagde
Stadier derfra. 19 Og mange af Jøerde vare komne jeg det, for at de skulle tro, at du har udsendt mig.”
til Martha og Maria for at trøste dem over deres 43 Og da han havde sagt dette, raabte han med høj
Broder. 20 Da Martha nu hørte, at Jesus kom, gik hun Røst: „Lazarus, kom herud!” 44 Og den døde kom ud,
ham i Møde; men Maria blev siddende i Huset. 21 Da bunden med Jordeklæder om Fødder og Hænder, og
sagde Martha til Jesus: „Herre! havde du været her, et Tørklæde var bundet om hans Ansigt. Jesus siger
da var min Broder ikke død. 22 Men ogsaa nu ved jeg, til dem: „Løser ham, og lader ham gaa!” 45 Mange af
at hvad som helst du beder Gud om, vil Gud give dig.” de Jøder, som vare komne til Maria og havde set,
23 Jesus siger til hende: „Din Broder skal opstaa.” 24 hvad han havde gjort, troede nu paa ham; 46 men
Martha siger til ham: „Jeg ved, at han skal opstaa i nogle af dem gik hen til Farisærerne og sagde dem,
Opstandelsen paa den yderste Dag.” 25 Jesus sagde hvad Jesus havde gjort. 47 Ypperstepræsterne og
til hende: „Jeg er Opstandelsen og Livet; den, som Farisærerne sammenkaldte da et Møde af Raadet
tror paa mig, skal leve, om han end dør. 26 Og hver og sagde: „Hvad gøre vi? thi dette Menneske gør
den, som lever og tror paa mig, skal i al Evighed ikke mange Tegn. 48 Dersom vi lade ham saaledes blive
dø. Tror du dette?” (aløn g165) 27 Hun siger til ham: „Ja, ved, ville alle tro paa ham, og Romerne ville komme
Herre! jeg tror, at du er Kristus, Guds Søn, den, som og tage baade vort Land og Folk.” 49 Men en af
kommer til Verden.” 28 Og da hun havde sagt dette, dem, Kajfas, som var Ypperstepræst i det Aar, sagde
gik hun bort og kaldte hemmeligt sin Søster Maria og til dem: 50 „I vide intet; ej heller betænke I, at det
sagde: „Mesteren er her og kalder ad dig.” 29 Da hun er os gavnligt, at eet Menneske dør for Folket, og
hørte det, rejste hun sig hastigt og gik til ham. 30 at ikke det hele Folk skal gaa til Grunde.” 51 Men
Men Jesus var endnu ikke kommen til Landsbyen, dette sagde han ikke af sig selv; men da han var
men var paa det Sted, hvor Martha havde mødt ham. Ypperstepræst i det Aar, profeterede han, at Jesus
31 Da nu Jøerde, som vare hos hende i Huset og skulde dø for Folket; 52 og ikke for Folket alene,
trøstede hende, saa, at Maria stod hastigt op og gik men for at han ogsaa kunde samle Guds adsprede
ud, fulgte de hende, idet de mente, at hun gik ud til Børn sammen til eet. 53 Fra den Dag af raadsloge de
Graven for at græde der. 32 Da Maria nu kom derhen, derfor om at ihjelslaa ham. 54 Derfor vandrede Jesus
hvor Jesus var, og saa ham, faldt hun ned for hans ikke mere frit om iblandt Jøerde, men gik bort derfra
Fødder og sagde til ham: „Herre! havde du været ud paa Landet, nær ved Ørkenen, til en By, som
her, da var min Broder ikke død.” 33 Da nu Jesus kaldes Efraim; og han blev der med sine Disciple. 55
saa hende græde og saa Jøerde, som vare komne Men Jøernes Paaske var nær; og mange fra Landet
med hende, græde, harmedes han i Aanden og blev gik op til Jerusalem før Paasken for at rense sig. 56
heftigt bevæget i sit Indre; og han sagde: 34 „Hvor Da ledte de efter Jesus og sagde mellem hverandre,
have I lagt ham?” De sige til ham: „Herre! kom og se!” da de stode i Helligdommen: „Hvad mene I? Mon han
35 Jesus græd. 36 Da sagde Jøerde: „Se, hvor han ikke kommer til Højtiden?” 57 Men Ypperstepræsterne
elskede ham!” 37 Men nogle af dem sagde: „Kunde og Farisærerne havde givet Befaling om, at dersom
ikke han, som aabnede den blindes Øjne, have gjort, nogen vidste, hvor han var, skulde han give det til
at ogsaa denne ikke var død?” 38 Da harmes Jesus Kende, for at de kunde gibe ham.
atter i sit Indre og gaar hen til Graven. Men det var
en Hule, og en Sten laa for den. 39 Jesus siger:

12 Seks Dage før Paaske kom Jesus nu til
Bethania, hvor Lazarus boede, han, som Jesus

havde oprejst fra de døde. 2 Der gjorde de da et eder, hvis ikke Hvedekornet falder i Jorden og dør, Aftensmaaltid for ham, og Martha vartede op; men bliver det ene; men dersom det dør, bærer det megen Lazarus var en af dem, som sade til Bords med Frugt. 25 Den, som elsker sit Liv, skal miste det; og ham. 3 Da tog Maria et Pund af ægte, saare kostbar den, som hader sit Liv i denne Verden, skal bevare Nardussalve og salvede Jesu Fødder og tørrede hans det til et evigt Liv. (aiōnios g166) 26 Om nogen tjener Fødder med sit Haar; og Huset blev fuldt af Salvens mig, han følge mig, og hvor jeg er, der skal ogsaa min Duft. 4 Da siger en af hans Disciple, Judas, Simons Tjener være; om nogen tjener mig, ham skal Faderen Søn, Iskariot, han, som siden forraadte ham: 5 ære. 27 Nu er min Sjæl forfærdet; og hvad skal jeg „Hvorfor blev denne Salve ikke solgt for tre Hundrede sige? Fader, frels mig fra denne Time? Dog, derfor er Denarer og given til fattige?” 6 Men dette sagde han, jeg kommen til denne Time. 28 Fader, herliggør dit ikke fordi han brød sig om de fattige, men fordi han Navn!” Da kom der en Røst fra Himmelten: „Baade var en Tyv og havde Pungen og bar, hvad der blev har jeg herliggjort det, og vil jeg efter herliggøre det.” lagt deri. 7 Da sagde Jesus: „Lad hende med Fred, 29 Da sagde Skaren, som stod og hørte det, at det hun har jo bevaret den til min Begravelsesdag! 8 havde tordnet; andre sagde: „En Engel har talt til De fattige have I jo altid hos eder; men mig have ham.” 30 Jesus svarede og sagde: „Ikke for min Skyld I ikke altid.” 9 En stor Skare af Jøderne fik nu at er denne Røst kommen, men for eders Skyld. 31 Nu vide, at han var der; og de kom ikke for Jesu Skyldgaard der Dom over denne Verden, nu skal denne alene, men ogsaa for at se Lazarus, hvem han havde Verdens Fyrste kastes ud, 32 og jeg skal, naar jeg oprejst fra de døde. 10 Men Ypperstepræsterne bliver ophøjet fra Jorden, drage alle til mig.” 33 Men raadsloge om ogsaa at slaa Lazarus ihjel; 11 thi for dette sagde han for at betegne, hvilken Død han hans Skyld gik mange af Jøderne hen og troede paa skulde dø. 34 Skaren svarede ham: „Vi have hørt Jesus. 12 Den følgende Dag, da den store Skare, af Loven, at Kristus bliver evindelig, og hvorledes som var kommen til Højtiden, hørte, at Jesus kom til siger da du, at Menneskesønnen bør ophøjes? Hvem Jerusalem, 13 toge de Palmegrene og gik ud imod er denne Menneskesøn?” (aiōn g165) 35 Da sagde ham og raabte: „Hosanna! velsignet være den, som Jesus til dem: „Endnu en liden Tid er Lyset hos eder. kommer, i Herrens Navn, Israels Konge!” 14 Men Vandrer, medens I have Lyset, for at Mørke ikke skal Jesus fandt et ungt Æsel og satte sig derpaa, som der overfalde eder! Og den, som vandrer i Mørket, ved er skrevet: 15 „Frygt ikke, Zions Datter! se, din Konge ikke, hvor han gaar hen. 36 Medens I have Lyset, tror kommer, siddende paa en Asenindes Føl.” 16 Dette paa Lyset, for at I kunne blive Lysets Børn!” Dette forstode hans Disciple ikke først; men da Jesus var talte Jesus, og han gik bort og blev skjult for dem. herliggjort, da kom de i Hu, at dette var skrevet om 37 Men endskønt han havde gjort saa mange Tegn ham, og at de havde gjort dette for ham. 17 Skaren, for deres Øjne, troede de dog ikke paa ham, 38 som var med ham, vidnede nu, at han havde kaldt for at Profeten Esajas's Ord skulde opfyldes, som Lazarus frem fra Graven og oprejst ham fra de døde. han har sagt: „Herre! hvem troede det, han hørte 18 Det var ogsaa derfor, at Skaren gik ham i Møde, af os, og for hvem blev Herrens Arm aabenbaret?” fordi de havde hørt, at han havde gjort dette Tegn. 19 39 Derfor kunde de ikke tro, fordi Esajas har atter Da sagde Farisærerne til hverandre: „I se, at I udrette sagt: 40 „Han har blindet deres Øjne og forhærdet ikke noget; se, Alverden gaar efter ham.” 20 Men der deres Hjerte, for at de ikke skulle se med Øjnene og var nogle Grækere af dem, som plejede at gaa op forstaa med Hjertet og omvende sig, saa jeg kunde for at tilbede paa Højtiden. 21 Disse gik nu til Filip, helbrede dem.” 41 Dette sagde Esajas, fordi han saa som var fra Bethsajda i Galilæa, og bade ham og hans Herlighed og talte om ham. 42 Alligevel var der sagde: „Herre! vi ønske at se Jesus.” 22 Filip kommer dog mange, endogsaa af Raadsherrerne, som troede og siger det til Andreas, Andreas og Filip komme og paa ham; men for Farisærernes Skyld bekendte de sige det til Jesus. 23 Men Jesus svarede dem og det ikke, for at de ikke skulde blive udelukkede af sagde: „Timen er kommen, til at Menneskesønnen Synagogen; 43 thi de elskede Menneskenes Ære skal herliggøres. 24 Sandelig, sandelig, siger jeg mere end Guds Ære. 44 Men Jesus raabte og sagde:

„Den, som tror paa mig, tror ikke paa mig, men paa „Vide I, hvad jeg har gjort ved eder? 13 I kalde mig ham, som sendte mig, 45 og den, som ser mig, ser Mester og Herre, og I tale ret, thi jeg er det. 14 Naar den, som sendte mig. 46 Jeg er kommen som et Lys da jeg, Herren og Mesteren, har toet eders Fødder, til Verden, for at hver den, som tror paa mig, ikke saa ere ogsaa I skyldige at to hverandres Fødder. 15 skal blive i Mørket. 47 Og om nogen hører mine Ord Thi jeg har givet eder et Eksempel, for at, ligesom jeg og ikke vogter paa dem, ham dømmer ikke jeg; thi gjorde ved eder, skulle ogsaa I gøre. 16 Sandelig, jeg er ikke kommen for at dømme Verden, men for sandelig, siger jeg eder, en Tjener er ikke større end at frelse Verden. 48 Den, som foragter mig og ikke sin Herre, ikke heller et Sendebud større end den, modtager mine Ord, har den, som dømmer ham; det som har sendt ham. 17 Naar I vide dette, ere I salige, Ord, som jeg har talt, det skal dømme ham paa den om I gøre det. 18 Jeg taler ikke om eder alle; jeg ved, yderste Dag. 49 Thi jeg har ikke talt af mig selv; men hvilke jeg har udvalgt; men Skriften maatte opfyldes: Faderen, som sendte mig, han har givet mig Befaling Den, som æder Brødet med mig, har opløftet sin Hæl om, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale. 50 Og imod mig. 19 Fra nu af siger jeg eder det, førend det jeg ved, at hans Befaling er evigt Liv. Altsaa, hvad jeg taler, taler jeg saaledes, som Faderen har sagt mig.”

(aiōnios g166)

13 Men før Paaskehøjtidén, da Jesus vidste, at hans Time var kommen, til at han skulde gaa bort fra denne Verden til Faderen, da, ligesom han havde elsket sine egne, som vare i Verden, saa elskede han dem indtil Enden. 2 Og medens der holdtes Aftensmaaltid, da Djævelen allerede havde indskudt i Judas's, Simons Søns, Iskariots Hjerte, at han skulde forraade ham; 3 da Jesus vidste, at Faderen havde givet ham alle Ting i Hænde, og at han var udgaaet fra Gud og gik hen til Gud: 4 saa rejser han sig fra Maaltidet og lægger sine Klæder fra sig, og han tog et Linklæde og bandt det om sig. 5 Derefter hælder han Vand i Vadskefadet og begyndte at to Disciplenes Fødder og at tørre dem med Linklædet, som han var ombunden med. 6 Han kommer da til Simon Peter; og denne siger til ham: „Herre! tor du mine Fødder?” 7 Jesus svarede og sagde til ham: „Hvad jeg gør, ved du ikke nu, men du skal forstaa det siden efter.” 8 Peter siger til ham: „Du skal i al Evighed ikke to mine Fødder.” Jesus svarede ham: „Dersom jeg ikke tor dig, har du ikke Lod sammen med mig.” (aiōn g165) 9 Simon Peter siger til ham: „Herre! ikke mine Fødder alene, men ogsaa Hænderne og Hovedet.” 10 Jesus siger til ham: „Den, som er tvættet, har ikke nødig at to andet end Fødderne, men er ren over det hele; og I ere rene, men ikke alle.” 11 Thi han kendte den, som forraadte ham; derfor sagde han: „I ere ikke alle rene.” 12 Da han nu havde toet deres Fødder og havde taget sine Klæder og atter sat sig til Bords, sagde han til dem:

Mester og Herre, og I tale ret, thi jeg er det. 14 Naar den, som sendte mig. 46 Jeg er kommen som et Lys da jeg, Herren og Mesteren, har toet eders Fødder, til Verden, for at hver den, som tror paa mig, ikke saa ere ogsaa I skyldige at to hverandres Fødder. 15 skal blive i Mørket. 47 Og om nogen hører mine Ord Thi jeg har givet eder et Eksempel, for at, ligesom jeg og ikke vogter paa dem, ham dømmer ikke jeg; thi gjorde ved eder, skulle ogsaa I gøre. 16 Sandelig, jeg er ikke kommen for at dømme Verden, men for sandelig, siger jeg eder, en Tjener er ikke større end at frelse Verden. 48 Den, som foragter mig og ikke sin Herre, ikke heller et Sendebud større end den, modtager mine Ord, har den, som dømmer ham; det som har sendt ham. 17 Naar I vide dette, ere I salige, Ord, som jeg har talt, det skal dømme ham paa den om I gøre det. 18 Jeg taler ikke om eder alle; jeg ved, yderste Dag. 49 Thi jeg har ikke talt af mig selv; men hvilke jeg har udvalgt; men Skriften maatte opfyldes: Faderen, som sendte mig, han har givet mig Befaling Den, som æder Brødet med mig, har opløftet sin Hæl om, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale. 50 Og imod mig. 19 Fra nu af siger jeg eder det, førend det sker, for at I, naar det er sket, skulle tro, at det er mig. 20 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som modtager, hvem jeg sender, modtager mig; men den, som modtager mig, modtager ham, som har sendt mig.” 21 Da Jesus havde sagt dette, blev han heftigt bevæget i Aanden og vidnede og sagde: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, en af eder vil forraade mig.” 22 Da saa Disciplene paa hverandre, tvivlaadige om, hvem han talte om. 23 Men der var en iblandt hans Disciple, som sad til Bords ved Jesu Side, han, hvem Jesus elskede. 24 Til denne nikker da Simon Peter og siger til ham: „Sig, hvem det er, han taler om?” 25 Men denne bøjer sig op til Jesu Bryst og siger til ham: „Herre! hvem er det?” 26 Jesus svarer: „Det er den, hvem jeg giver det Stykke Brød, som jeg dypper.” Saa dypper han Stykket og tager og giver det til Judas, Simons Søn, Iskariot. 27 Og efter at han havde faaet Stykket, da gik Satan ind i ham. Saa siger Jesus til ham: „Hvad du gør, gør det snart!” 28 Men ingen af dem, som sade til Bords, forstod, hvorfor han sagde ham dette. 29 Thi nogle mente, efterdi Judas havde Pungen, at Jesus sagde til ham: „Køb, hvad vi have nødig til Højtidén;” eller at han skulde give noget til de fattige. 30 Da han nu havde faaet Stykket, gik han straks ud. Men det var Nat. 31 Da han nu var gaaet ud, siger Jesus: „Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham. 32 Dersom Gud er herliggjort i ham, skal Gud ogsaa herliggøre ham i sig, og han skal snart herliggøre ham. 33 Børnlille! endnu en liden Stund er jeg hos eder. I skulle lede efter mig, og ligesom jeg sagde til Jøerde: „Hvor jeggaard hen, kunne I ikke komme,” siger jeg nu ogsaa til eder. 34 Jeg giver eder en ny Befaling, at I

skulle elske hverandre, at ligesom jeg elskede eder, men I kende den, thi den bliver hos eder og skal være skulle ogsaa I elske hverandre. 35 Derpaa skulle alle i eder. 18 Jeg vil ikke efterlade eder faderløse; jeg kende, at I ere mine Disciple, om I have indbyrdes kommer til eder. 19 Endnu en liden Stund, og Verden Kærlighed." 36 Simon Peter siger til ham: „Herre! ser mig ikke mere, men I se mig; thi jeg lever, og I hvor gaar du hen?" Jesus svarede ham: „Hvor jeg skulle leve. 20 Paa den Dag skulle I erkende, at jeg gaar hen, kan du ikke nu følge mig, men siden skal er i min Fader, og I mi g, og jeg i eder. 21 Den, som du følge mig." 37 Peter siger til ham: „Herre! hvorfor har mine Befalinger og holder dem, han er den, som kan jeg ikke følge dig nu? Jeg vil sætte mit Liv til for elsker mig; men den, som elsker mig, skal elskes dig." 38 Jesus svarer: „Vil du sætte dit Liv til for mig? af min Fader; og jeg skal elske ham ogaabenhare Sandelig, sandelig, siger jeg dig, Hanen skal ikke mig for ham." 22 Judas (ikke Iskariot) siger til ham: gale, førend du har fornægtet mig tre Gange."

14 „Eders Hjerte forfærdes ikke! Tror paa Gud, og tror paa mig! 2 I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort for at berede eder Sted. 3 Og naar jeg er gaaet bort og har beredt eder Sted, kommer jeg igen og tager eder til mig, for at, hvor jeg er, der skulle ogsaa I være. 4 Og hvor jeg gaar hen, derhen vide I Vejen." 5 Thomas siger til ham: „Herre! vi vide ikke, hvor du gaar hen; og hvorledes kunne vi vide Vejen?" 6 Jesus siger til ham: „Jeg er Vejen og Sandheden og Livet; der kommer ingen til Faderen uden ved mig. 7 Havde I kendt mig, da havde I ogsaa kendt min Fader; og fra nu af kende I ham og have set ham." 8 Filip siger til ham: „Herre! vis os Faderen, og det er os nok." 9 Jesus siger til ham: „Saa lang en Tid har jeg været hos eder, og du kender mig ikke, Filip? Den, som har set mig, har set Faderen; hvorledes kan du da sige: Vis os Faderen? 10 Tror du ikke, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig? De Ord, som jeg siger til eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gør sine Gerninger. 11 Tror mig, at jeg er i Faderen, og Faderen er i mig; men ville I ikke, saa tror mig dog for selve Gerningernes Skyld! 12 Sandelig, sandelig, siger jeg eder, den, som tror paa mig, de Gerninger, som jeg gør, skal ogsaa han gøre, og han skal gøre større Gerninger end disse; thi jeg gaar til Faderen, 13 og hvad som helst I bede om i mit Navn, det vil jeg gøre, for at Faderen maa herliggøres ved Sønnen. 14 Dersom I bede om noget i mit Navn, vil jeg gøre det. 15 Dersom I elske mig, da holder mine Befalinger! 16 Og jeg vil bede Faderen, og han skal give eder en anden Talsmand til at være hos eder evindeligt, (aiōn g165) 17 den Sandhedens Aand, som Verden ikke kan modtagte, thi den ser den ikke og kender den ikke;

i eder. 18 Jeg vil ikke efterlade eder faderløse; jeg kender, at I ere mine Disciple, om I have indbyrdes kommer til eder. 19 Endnu en liden Stund, og Verden Kærlighed." 36 Simon Peter siger til ham: „Herre! ser mig ikke mere, men I se mig; thi jeg lever, og I hvor gaar du hen?" Jesus svarede ham: „Hvor jeg skulle leve. 20 Paa den Dag skulle I erkende, at jeg gaar hen, kan du ikke nu følge mig, men siden skal er i min Fader, og I mi g, og jeg i eder. 21 Den, som du følge mig." 37 Peter siger til ham: „Herre! hvorfor har mine Befalinger og holder dem, han er den, som kan jeg ikke følge dig nu? Jeg vil sætte mit Liv til for elsker mig; men den, som elsker mig, skal elskes dig." 38 Jesus svarer: „Vil du sætte dit Liv til for mig? af min Fader; og jeg skal elske ham ogaabenhare Sandelig, sandelig, siger jeg dig, Hanen skal ikke mig for ham." 22 Judas (ikke Iskariot) siger til ham: „Herre! hvor kommer det, at du vil aabenbare dig for os og ikke for Verden?" 23 Jesus svarede og sagde til ham: „Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham. 24 Den, som ikke elsker mig, holder ikke mine Ord; og det Ord, som I høre, er ikke mit, men Faderens, som sendte mig. 25 Dette har jeg talt til eder, medens jeg blev hos eder. 26 Men Talsmanden, den Helligaand, som Faderen vil sende i mit Navn, han skal lære eder alle Ting og minde eder om alle Ting, som jeg har sagt eder. 27 Fred efterlader jeg eder, min Fred giver jeg eder; jeg giver eder ikke, som Verden giver. Eders Hjerte forfærdes ikke og forsage ikke! 28 I have hørt, at jeg sagde til eder: Jeg gaar bort og kommer til eder igen. Dersom I elskede mig, da glædede I eder over, at jeg gaar til Faderen; thi Faderen er større end jeg. 29 Og nu har jeg sagt eder det, før det sker, for at I skulle tro, naar det er sket. 30 Jeg skal herefter ikke tale meget med eder; thi denne Verdens Fyrste kommer, og han har slet intet i mig; 31 men for at Verden skal kende, at jeg elsker Faderen og gør saaledes, som Faderen har befalet mig: saa staar nu op, lader os gaa herfra!"

15 „Jeg er det sande Vintræ, og min Fader er Vingaardsmanden. 2 Hver Gren paa mig, som ikke bærer Frugt, den borttager han, og hver den, som bærer Frugt, renser han, for at den skal bære mere Frugt. 3 I ere allerede rene paa Grund af det Ord, som jeg har talt til eder. 4 Bliver i mig, da bliver ogsaa jeg i eder. Ligesom Grenen ikke kan bære Frugt af sig selv, uden den bliver paa Vintræt, saaledes kunne I ikke heller, uden I blive i mig. 5 Jeg er Vintræt, I ere Grenene. Den, som bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen Frugt; thi uden mig kunne I slet intet gøre. 6 Om nogen ikke bliver i mig, han bliver udkastet som en Gren og visner; man sanker dem og

kaster dem i Ilden, og de brændes. 7 Dersom I blive i **16** „Dette har jeg talt til eder, for at I ikke mig, og mine Ord blive i eder, da beder, om hvad som skulle forarges. 2 De skulle udelukke eder af helst I ville, og det skal blive eder til Del. 8 Derved er Synagogerne, ja, den Tid skal komme, at hver den, min Fader herliggjort, at I bære megen Frugt, og I som slaar eder ihjel, skal mene, at han viser Gud en skulle blive mine Disciple. 9 Ligesom Faderen har Dyrkelse. 3 Og dette skulle de gøre, fordi de hverken elsket mig, saa har ogsaa jeg elsket eder; bliver i kende Faderen eller mig. 4 Men dette har jeg talt til min Kærlighed! 10 Dersom I holde mine Befalinger, eder, for at I, naar Timen kommer, skulle komme i skulle I blive i min Kærlighed, ligesom jeg har holdt Hu, at jeg har sagt eder det; men dette sagde jeg min Faders Befalinger og bliver i hans Kærlighed. 11 eder ikke fra Begyndelsen, fordi jeg var hos eder. 5 Dette har jeg talt til eder, for at min Glæde kan være Men nu gaar jeg hen til ham, som sendte mig, og i eder, og eders Glæde kan blive fuldkommen. 12 ingen af eder spørger mig: Hvor gaar du hen? 6 Men Dette er min Befaling, at I skulle elske hverandre, fordi jeg har talt dette til eder, har Bedrøvelsen opfyldt ligesom jeg har elsket eder. 13 Større Kærlighed har eders Hjerte. 7 Men jeg siger eder Sandheden: Det ingen end denne, at han sætter sit Liv til for sine er eder gavnligt, at jeg gaar bort, thi gaar jeg ikke Venner. 14 I ere mine Venner, dersom I gøre, hvad bort, kommer Talsmanden ikke til eder; men gaar jeg jeg befaler eder. 15 Jeg kalder eder ikke længere bort, saa vil jeg sende ham til eder. 8 Og naar han Tjenere; thi Tjeneren ved ikke, hvad hans Herre gør; kommer, skal han overbevise Verden om Synd og men eder har jeg kaldt Venner; thi alt det, som jeg har om Retfærdighed og om Dom. 9 Om Synd, fordi de hørt af min Fader, har jeg kundgjort eder. 16 I have ikke tro paa mig; 10 men om Retfærdighed, fordi jeg ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat gaar til min Fader, og I se mig ikke længere; 11 men eder til, at I skulle gaa hen og bære Frugt, og eders om Dom, fordi denne Verdens Fyrste er dømt. 12 Frugt skal blive ved, for at Faderen skal give eder, Jeg har endnu meget at sige eder; men I kunne ikke hvad som helst I bede ham om i mit Navn. 17 Dette bære det nu. 13 Men naar han, Sandhedens Aand, befaler jeg eder, at I skulle elske hverandre. 18 Naar kommer, skal han vejlede eder til hele Sandheden; thi Verden hader eder, da vider, at den har hadet mig han skal ikke tale af sig selv, men hvad som helst før end eder. 19 Vare I af Verden, da vilde Verden han hører, skal han tale, og de kommende Ting skal elske sit eget; men fordi I ikke ere af Verden, men han forkynde eder. 14 Han skal herliggøre mig; thi jeg har valgt eder ud af Verden, derfor hader Verden han skal tage af mit og forkynde eder. 15 Alt, hvad eder. 20 Kommer det Ord i Hu, som jeg har sagt Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal eder: En Tjener er ikke større end sin Herre. Have de tage af mit og forkynde eder. 16 Om en liden Stund forfulgt mig, ville de ogsaa forfølge eder; have de skulle I ikke se mig længer, og efter om en liden holdt mit Ord, ville de ogsaa holde eders. 21 Men alt Stund skulle I se mig.“ 17 Da sagde nogle af hans dette ville de gøre imod eder for mit Navns Skyld, Disciple til hverandre: „Hvad er dette, som han siger fordi de ikke kende den, som sendte mig. 22 Dersom os: Om en liden Stund skulle I ikke se mig, og efter jeg ikke var kommen og havde talt til dem, havde de om en liden Stund skulle I se mig, og: Jeg gaar hen ikke Synd; men nu have de ingen Undskyldning for til Faderen?“ 18 De sagde altsaa: „Hvad er dette, han deres Synd. 23 Den, som hader mig, hader ogsaa min siger: Om en liden Stund? Vi forstaa ikke, hvad han Fader. 24 Havde jeg ikke gjort de Gerninger iblandt taler.“ 19 Jesus vidste, at de vilde spørge ham, og dem, som ingen anden har gjort, havde de ikke Synd; han sagde til dem: „I spørge hverandre om dette, at men nu have de set dem og dog havet baade mig og jeg sagde: Om en liden Stund skulle I ikke se mig, og min Fader. 25 Dog, det Ord, som er skrevet i deres etter om en liden Stund skulle I se mig. 20 Sandelig, Lov, maa opfyldes: De hadede mig uforskyldt. 26 sandelig, siger jeg eder, I skulle græde og jamre, Men naar Talsmanden kommer, som jeg skal sende men Verden skal glæde sig; I skulle være bedrøvede, eder fra Faderen, Sandhedens Aand, som udgaar fra men eders Bedrøvelse skal blive til Glæde. 21 Naar Faderen, da skal han vidne om mig. 27 Men ogsaa I Kvinden føder, har hun Bedrøvelse, fordi hendes Time skulle vidne; thi I vare med mig fra Begyndelsen.“ er kommen; men naar hun har født Barnet, kommer

hun ikke mere sin Trængsel i Hu af Glæde over, at et du har udsendt mig. 9 Jeg beder for dem; jeg beder Menneske er født til Verden. 22 Ogsaa I have da vel ikke for Verden, men for dem, som du har givet mig; nu Bedrøvelse, men jeg skal se eder igen, og eders thi de ere dine. 10 Og alt mit er dit, og dit er mit; Hjerte skal glædes, og ingen tager eders Glæde fra og jeg er herliggjort i dem. 11 Og jeg er ikke mere eder. 23 Og paa den Dag skulle I ikke spørge mig i Verden, men disse ere i Verden, og jeg kommer om noget. Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hvad til dig. Hellige Fader! bevar dem i dit Navn, hvilket som helst I bede Faderen om, skal han give eder i du har givet mig, for at de maa være eet ligesom mit Navn. 24 Hidindtil have I ikke bedet om noget i vi. 12 Da jeg var hos dem, bevarede jeg dem i dit mit Navn; beder, og I skulle faa, for at eders Glæde Navn, hvilket du har givet mig, og jeg vogtede dem, maa blive fuldkommen. 25 Dette har jeg talt til eder i og ingen af dem blev fortapt, uden Fortabelsens Søn, Lignelser; der kommer en Time, da jeg ikke mere skal for at Skriften skulde opfyldes. 13 Men nu kommer tale til eder i Lignelser, men frit ud forkynde eder om jeg til dig, og dette taler jeg i Verden, for at de maa Faderen. 26 Paa den Dag skulle I bede i mit Navn, og have min Glæde fuldkommet i sig. 14 Jeg har givet jeg siger ikke til eder, at jeg vil bede Faderen for eder; dem dit Ord; og Verden har hadet dem, fordi de ikke 27 thi Faderen selv elsker eder, fordi I have elsket ere af Verden, ligesom jeg ikke er af Verden. 15 Jeg mig og troet, at jeg er udgaaet fra Gud. 28 Jeg udgik beder ikke om, at du vil tage dem ud af Verden, men fra Faderen og er kommen til Verden; jeg forlader at du vil bevare dem fra det onde. 16 De ere ikke af Verden igen og gaar til Faderen." 29 Hans Disciple Verden, ligesom jeg ikke er af Verden. 17 Hellige dem sige til ham: „Se, nu taler du frit ud og siger ingen i Sandheden; dit Ord er Sandhed. 18 Ligesom du har Lignelse. 30 Nu vide vi, at du ved alle Ting og ikke udsendt mig til Verden, saa har ogsaa jeg udsendt har nødig, at nogen spørger dig; desaarsag tro vi, at dem til Verden. 19 Og jeg helliger mig selv for dem, du er udgaaet fra Gud." 31 Jesus svarede dem: „Nu for at ogsaa de skulle være helligede i Sandheden. tro ! 32 Se, den Time kommer, og den er kommen, 20 Men jeg beder ikke alene for disse, men ogsaa da I skulle adspredes hver til sit og lade mig alene; for dem, som ved deres Ord tro paa mig, 21 at de dog, jeg er ikke alene, thi Faderen er med mig. 33 maa alle være eet; ligesom du, Fader! i mig, og jeg i Dette har jeg talt til eder, for at I skulle have Fred i dig, at ogsaa de skulle være eet i os, for at Verden mig. I Verden have I Trængsel; men værer frimodige, maa tro, at du har udsendt mig. 22 Og den Herlighed, jeg har overvundet Verden."

17 Dette talte Jesus; og han opløftede sine Øjne til Himmel og sagde: „Fader! Timen er kommen; herliggør din Søn, for at Sønnen maa herliggøre dig, 2 ligesom du har givet ham Magt over alt Kød, for at han skal give alle dem, som du har givet ham, evigt Liv. (aiōnios g166) 3 Men dette er det evige Liv, at de kende dig, den eneste sande Gud, og den, du udsendte, Jesus Kristus. (aiōnios g166) 4 Jeg har herliggjort dig paa Jorden ved at fuldbyrde den Gerning, som du har givet mig at gøre. 5 Og Fader! herliggør du mig nu hos dig selv med den Herlighed, som jeg havde hos dig, før Verden var. 6 Jeg har aabenbaret dit Navn for de Mennesker, som du har givet mig ud af Verden; de vare dine, og du gav mig dem, og de have holdt dit Ord. 7 Nu vide de, at alt det, som du har givet mig, er fra dig. 8 Thi de Ord, som du har givet mig, har jeg givet dem; og de have modtaget dem og erkendt i Sandhed, at jeg udgik fra dig, og de have troet, at

du har givet mig, har jeg givet dem, for at de skulle være eet, ligesom vi ere eet, 23 jeg i dem og du i mig, for at de maa være fuldkommede til eet, for at Verden maa erkende, at du har udsendt mig og har elsket dem, ligesom du har elsket mig. 24 Fader! jeg vil, at, hvor jeg er, skulle ogsaa de, som du har givet mig, være hos mig, for at de maa skue min Herlighed, som du har givet mig; thi du har elsket mig før Verdens Grundlæggelse. 25 Retfærdige Fader! — og Verden har ikke kendt dig, men jeg har kendt dig, og disse have kendt, at du har udsendt mig. 26 Og jeg har kundgjort dem dit Navn og vil kundgøre dem det, for at den Kærlighed, hvormed du har elsket mig, skal være i dem, og jeg i dem."

18 Da Jesus havde sagt dette, gik han ud med sine Disciple over Kedrons Bæk, hvor der var en Have, i hvilken han gik ind med sine Disciple. 2 Men ogsaa Judas, som forraadte ham, kendte Stedet; thi Jesus samlesedes ofte der med sine Disciple.

3 Saa tager Judas Vagtafdelingen og Svende fra sagde: „Svarer du Ypperstepræsten saaledes?” 23 Ypperstepræsterne og Farisæerne og kommer derhen Jesus svarede ham: „Har jeg talt ilde, da bevis, at det med Fakler og Lamper og Vaaben. 4 Da nu Jesus er ondt; men har jeg talt ret, hvorfor slaar du mig da?” vidste alt, hvad der skulde komme over ham, gik han 24 Annas sendte ham nu bunden til Ypperstepræsten frem og sagde til dem: „Hvem lede I efter?” 5 De Kajfas. 25 Men Simon Peter stod og varmede sig. Da svarede ham: „Jesus af Nazareth.” Jesus siger til sagde de til ham: „Er ogsaa du af hans Disciple?” dem: „Det er mig.” Men ogsaa Judas, som forraadte Han nægtede det og sagde: „Nej, jeg er ikke.” 26 En ham, stod hos dem. 6 Som han da sagde til dem: af Ypperstepræstens Tjenere, som var en Frænde af „Det er mig,” vege de tilbage og faldt til Jorden. 7 ham, hvis Øre Peter havde afhugget, siger: „Saa jeg Han spurgte dem nu atter: „Hvem lede I efter?” Men dig ikke i Haven med ham?” 27 Da nægtede Peter det de sagde: „Jesus af Nazareth.” 8 Jesus svarede: atter, og straks galede Hanen. 28 De føre nu Jesus fra „Jeg har sagt eder, at det er mig; dersom I da lede Kajfas til Landshøvdingens Borg; men det var aarle. efter mig, saa lader disse gaa!” 9 for at det Ord Og de gik ikke ind i Borgen, for at de ikke skulde opfyldes, som han havde sagt: „Jeg mistede besmittes, men kunde spise Paaske. 29 Pilatus gik ingen af dem, som du har givet mig.” 10 Simon da ud til dem, og han siger: „Hvad Klagemaal føre Peter, som havde et Sværd, drog det nu og slog I mod dette Menneske?” 30 De svarede og sagde Ypperstepræstens Tjener og afhuggede hans højre til ham: „Var han ikke en Ugerningsmand, da havde Øre. Men Tjeneren hed Malkus. 11 Da sagde Jesus vi ikke overgivet ham til dig.” 31 Da sagde Pilatus til Peter: „Stik dit Sværd i Skeden! Skal jeg ikke til dem: „Tager I ham og dømmer ham efter eders drikke den Kalk, som min Fader har givet mig?” 12 Lov!” Da sagde Jøderne til ham: „Det er os ikke Vagtafdelingen og Krigsøversten og Jødernes Svende tilladt at aflyve nogen;” 32 for at Jesu Ord skulde grebe da Jesus og bandt ham. 13 Og de første ham opfyldes, det, som han sagde, da han gav til Kende, først til Annas; thi han var Svigerfader til Kajfas, hvilken Død han skulde dø. 33 Da gik Pilatus igen som var Ypperstepræst i det Aar. 14 Men det var ind i Borgen og kaldte paa Jesus og sagde til ham: Kajfas, som havde givet Jøderne det Raad, at det „Er du Jødernes Konge?” 34 Jesus svarede: „Siger var gavnligt, at eet Menneske døde for Folket. 15 du dette af dig selv, eller have andre sagt dig det Men Simon Peter og en anden Discipel fulgte Jesus, om mig?” 35 Pilatus svarede: „Mon jeg er en Jøde? og den Discipel var kendt med Ypperstepræsten, og dit Folk og Ypperstepræsterne have overgivet dig han gik ind med Jesus i Ypperstepræstens Gaard. til mig; hvad har du gjort?” 36 Jesus svarede: „Mit 16 Men Peter stod udenfor ved Døren. Da gik den Rige er ikke af denne Verden. Var mit Rige af denne anden Discipel, som var kendt med Ypperstepræsten, Verden, havde mine Tjenere stridt for, at jeg ikke var ud og sagde det til Dørvogtersken og første Peter blev en overgiven til Jøderne; men nu er mit Rige ikke ind. 17 Pigen, som var Dørvogterske, siger da til deraf.” 37 Da sagde Pilatus til ham: „Du er altsaa dog Peter: „Er ogsaa du af dette Menneskes Disciple?” en Konge?” Jesus svarede: „Du siger det, jeg er en Han siger: „Nej, jeg er ikke.” 18 Men Tjenerne og Konge. Jeg er dertil født og dertil kommen til Verden, Svendene stode og havde gjort en Kulild (thi det var at jeg skal vidne om Sandheden. Hver den, som er af koldt) og varmede sig; men ogsaa Peter stod hos Sandheden, hører min Røst.” 38 Pilatus siger til ham: dem og varmede sig. 19 Ypperstepræsten spurgte nu „Hvad er Sandhed?” Og da han havde sagt dette, gik Jesus om hans Disciple og om hans Lære. 20 Jesus han igen ud til Jøderne, og han siger til dem: „Jeg svarede ham: „Jeg har talt frit ud til Verden; jeg har finder ingen Skyld hos ham. 39 Men I have den Skik, altid lært i Synagoger og i Helligdommen, der, hvor at jeg løslader eder en om Paasken; ville I da, at jeg alle Jøderne komme sammen, og i Løndom har jeg skal løslade eder Jødernes Konge?” 40 Da raabte de intet talt. 21 Hvorfor spørger du mig? Spørg dem, som alle igen og sagde: „Ikke ham, men Barabbas;” og have hørt, hvad jeg talte til dem; se, de vide, hvad jeg Barabbas var en Røver.
har sagt.” 22 Men som han sagde dette, gav en af Svendene, som stod hos, Jesus et Slag i Ansigtet og

19 Nu tog da Pilatus Jesus og lod ham hudstryge.
2 Og Stridsmændene flettede en Krone af

Torne og satte den paa hans Hoved og kastede Ypperstepræster til Pilatus: „Skriv ikke: Jødernes en Purpurkappe om ham, og de gik hen til ham og Konge, men: Han sagde: Jeg er Jødernes Konge.” 22 sagde: 3 „Hil være dig, du Jødernes Konge!” og de Pilatus svarede: „Hvad jeg skrev, det skrev jeg.” 23 sloge ham i Ansigtet. 4 Og Pilatus gik efter ud, og Da nu Stridsmændene havde korsfæstet Jesus, toge han siger til dem: „Se, jeg fører ham ud til eder, for at de hans Klæder og gjorde fire Dele, een Del for hver I skulle vide, at jeg finder ingen Skyld hos ham.” 5 Da Stridsmand, og ligedeles Kjortelen; men Kjortelen var gik Jesus ud med Tornekronen og Purpurkappen paa. usyet, vævet fra øverst helt igennem. 24 Da sagde de Og han siger til dem: „Se, hvilket Menneske!” 6 Da nu til hverandre: „Lader os ikke sønderskære den, men Ypperstepræsterne og Svendene saa ham, raabte de kaste Lod om den, hvis den skal være,” for at Skriften og sagde: „Korsfæst! korsfæst!” Pilatus siger til dem: skulde opfyldes, som siger: „De delte mine Klæder „Tager I ham og korsfæster ham; thi jeg finder ikke imellem sig og kastede Lod om mit Klædebon.” Dette Skyld hos ham.” 7 Jøderne svarede ham: „Vi have en gjorde da Stridsmændene. 25 Men ved Jesu Kors stod Lov, og efter denne Lov er han skyldig at dø, fordi hans Moder og hans Moders Søster, Maria, Klopas's han har gjort sig selv til Guds Søn.” 8 Da Pilatus nu Hustru, og Maria Magdalene. 26 Da Jesus nu saa hørte dette Ord, blev han endnu mere bange. 9 Og sin Moder og den Discipel, han elskede, staa hos, han gik ind igen i Borgen og siger til Jesus: „Hvorfra siger han til sin Moder: „Kvindel se, det er din Søn.” er du?” Men Jesus gav ham intet Svar. 10 Pilatus 27 Derefter siger han til Discipelen: „Se, det er din siger da til ham: „Taler du ikke til mig? Ved du ikke, at Moder.” Og fra den Time tog Discipelen hende hjem jeg har Magt til at løslade dig, og at jeg har Magt til at til sit. 28 Derefter, da Jesus vidste, at alting nu var korsfæste dig?” 11 Jesus svarede: „Du havde aldeles fuldbragt, for at Skriften skulde opfyldes, siger han: ingen Magt over mig, dersom den ikke var given dig „Jeg tørster.” 29 Der stod et Kar fuldt af Eddike; de ovenfra; derfor har den, som overgav mig til dig, større satte da en Swamp fuld af Eddike paa en Isopstængel Synd.” 12 Derefter forsøgte Pilatus at løslade ham. og holdt den til hans Mund. 30 Da nu Jesus havde Men Jøderne raabte og sagde: „Dersom du løslader taget Eddiken, sagde han: „Det er fuldbragt;” og han denne, er du ikke Kejserens Ven. Hver den, som bøjede Hovedet og opgav Aanden. 31 Da det nu var gør sig selv til Konge, sætter sig op imod Kejseren.” Beredelsesdag, bade Jøderne Pilatus om, at Benene 13 Da Pilatus hørte disse Ord, førte han Jesus ud maatte blive knuste og Legemerne nedtagne, for at de og satte sig paa Dommersædet, paa det Sted, som ikke skulde blive paa Korset Sabbaten over; thi denne kaldes Stenlagt, men paa Hebraisk Gabbatha; 14 men Sabbatsdag var stor. 32 Da kom Stridsmændene og det var Beredelsens Dag i Paasken, ved den sjette knuste Benene paa den første og paa den anden, Time. Og han siger til Jøderne: „Se, eders Konge!” som vare korsfæstede med ham. 33 Men da de kom 15 De raabte nu: „Bort, bort med ham! korsfæst til Jesus og saa, at han allerede var død, knuste ham!” Pilatus siger til dem: „Skal jeg korsfæste eders de ikke hans Ben. 34 Men en af Stridsmændene Konge?” Ypperstepræsterne svarede: „Vi have ingen stak ham i Siden med et Spyd, og straks flød der Konge uden Kejseren.” 16 Saa overgav han ham Blod og Vand ud. 35 Og den, der har set det, har da til dem til at korsfæstes. De toge nu Jesus; 17 vidnet det, og hans Vidnesbyrd er sandt, og han ved, og han bar selv sit Kors og gik ud til det saakaldte at han siger sandt, for at ogsaa I skulle tro. 36 Thi „Hovedskalsted”, som hedder paa Hebraisk Golgatha, disse Ting skete, for at Skriften skulde opfyldes: „Intet 18 hvor de korsfæstede ham og to andre med ham, Ben skal sønderbrydes derpaa.” 37 Og efter et andet en paa hver Side, men Jesus midt imellem. 19 Men Skriftord siger: „De skulle se hen til ham, hvem de Pilatus havde ogsaa skrevet en Overskrift og sat den have gennemstunget.” 38 Men Josef fra Arimathæa, paa Korset. Men der var skrevet: „Jesus af Nazareth, som var en Jesu Discipel, dog lønligt, af Frygt for Jødernes Konge.” 20 Denne Overskrift læste da Jøderne, bad derefter Pilatus om, at han maatte tage mange af Jøderne; thi det Sted, hvor Jesus blev Jesu Legeme, og Pilatus tillod det. Da kom han og korsfæstet, var nær ved Staden; og den var skrevet tog Jesu Legeme. 39 Men ogsaa Nikodemus, som paa Hebraisk, Latin og Græsk. 21 Da sagde Jødernes første Gang var kommen til Jesus om Natten, kom

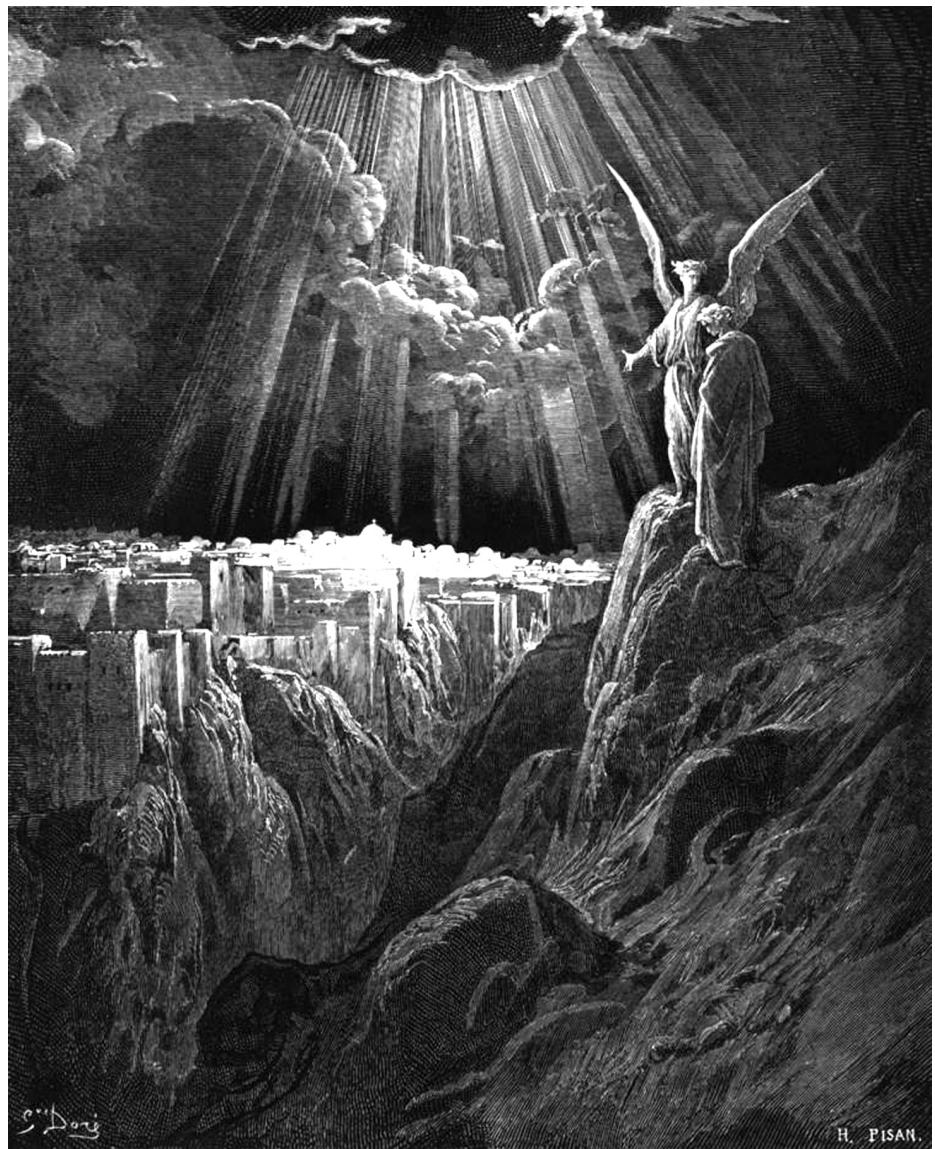
og bragte en Blanding af Myrra og Aloe, omtrent Brødre og sig dem: Jeg farer op til min Fader og hundrede Pund. **40** De toge da Jesu Legeme og eders Fader og til min Gud og eders Gud.” **18** Maria bandt det i Linklæder med de vellugtende Urter, som Magdalene kommer og forkynner Disciplene: „Jeg har Jødernes Skik er at fly Lig til Jorde. **41** Men der var set Herren,” og at han havde sagt hende dette. **19** Da paa det Sted, hvor han blev korsfæstet, en Have, det nu var Aften paa den samme Dag, den første Dag og i Haven en ny Grav, hvori endnu aldrig nogen i Ugen, og Dørene der, hvor Disciplene opholdt sig, var lagt. **42** Der lagde de da Jesus, for Jødernes vare lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod Beredelsesdags Skyld, efterdi Graven var nær. midt iblandt dem, og han siger til dem: „Fred være med eder!” **20** Og som han sagde dette, viste han dem sine Hænder og sin Side. Saa blev Disciplene glade, da de saa Herren. **21** Jesus sagde da atter til dem: „Fred være med eder! Ligesom Faderen har udsendt mig, saaledes sender ogsaa jeg eder.” **22** Og da han havde sagt dette, aandede han paa dem, og han siger til dem: „Modtager den Helligaand! **23** Hvem I forlade Synderne, dem ere de forladte, og hvem I nægte Forladelse, dem er den nægtet.” **24** Men Thomas, hvilket betyder Tvilling, en af de tolv, var ikke hos dem, da Jesus kom. **25** De andre Disciple sagde da til ham: „Vi have set Herren.” Men han sagde til dem: „Uden jeg faar set Naglegabet i hans Hænder og stikker min Finger i Naglegabet og stikker min Haand i hans Side, vil jeg ingenlunde tro.” **26** Og otte Dage efter vare hans Disciple atter inde, og Thomas med dem. Jesus kommer, da Dørene vare lukkede, og han stod midt iblandt dem og sagde: „Fred være med eder!” **27** Derefter siger han til Thomas: „Ræk din Finger hid, og se mine Hænder, og ræk din Haand hid, og stik den i min Side, og vær ikke vantro, men troende!” **28** Thomas svarede og sagde til ham: „Min Herre og min Gud!” **29** Jesus siger til ham: „Fordi du har set mig, har du troet; salige ere de, som ikke have set og dog troet.” — **30** Desuden gjorde Jesus mange andre Tegn for sine Disciples Aasyn, som ikke ere skrevne i denne Bog. **31** Men dette er skrevet, for at I skulle tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I, naar I tro, skulle have Livet i hans Navn.

20 Men paa den første Dag i Ugen kommer Maria Magdalene aarle, medens det endnu er mørkt, til Graven og ser Stenen borttagen fra Graven. **2** Da løber hun og kommer til Simon Peter og til den anden Discipel, ham, hvem Jesus elskede, og siger til dem: „De have borttaget Herren af Graven, og vi vide ikke, hvor de have lagt ham.” **3** Da gik Peter og den anden Discipel ud, og de kom til Graven. **4** Men de to løb sammen, og den anden Discipel løb foran, hurtigere end Peter, og kom først til Graven. **5** Og da han kiggede ind, ser han Linklæderne ligge der, men gik dog ikke ind. **6** Da kommer Simon Peter, som fulgte ham, og han gik ind i Graven og saa Linklæderne ligge der **7** og Tørklædet, som han havde haft paa sit Hoved, ikke liggende ved Linklæderne, men sammenrullet paa et Sted for sig selv. **8** Nu gik da ogsaa den anden Discipel, som var kommen først til Graven, ind, og han saa og troede. **9** Thi de forstode endnu ikke Skriften, at han skulde opstaa fra de døde. **10** Da gik Disciplene atter bort til deres Hjem. **11** Men Maria stod udenfor ved Graven og græd. Som hun nu græd, kiggede hun ind i Graven, **12** og hun ser to Engle sidde i hvide Klæder, en ved Hovedet og en ved Fødderne, hvor Jesu Legeme havde ligget. **13** Og de sige til hende: „Kvinde! hvorfor græder du?” Hun siger til dem: „Fordi de have taget min Herre bort, og jeg ved ikke, hvor de have lagt ham.” **14** Da hun havde sagt dette, vendte hun sig om, og hun ser Jesus staa der, og hun vidste ikke, at det var Jesus. **15** Jesus siger til hende: „Kvinde! hvorfor græder du? hvem leder du efter?” Hun mente, det var Havemanden, og siger til ham: „Herre! dersom du har baaret ham bort, da sig mig, hvor du har lagt ham, saa vil jeg tage ham.” **16** Jesus siger til hende: „Maria!” Hun vender sig om og siger til ham paa Hebraisk: „Rabbuni!” hvilket betyder Mester. **17** Jesus siger til hende: „Rør ikke ved mig, thi jeg er endnu ikke opfaren til min Fader; men gaa til mine

21 Siden aabenbarede Jesus sig atter for Disciplene ved Tiberias-Søen; men han aabenbarede sig saaledes. **2** Simon Peter og Thomas, hvilket betyder Tvilling, og Nathanael fra Kana i Galilæa og Zebedæus's Sønner og to andre af hans Disciple vare sammen. **3** Simon Peter siger til dem: „Jeg gaar ud at fiske.” De sige til ham: „Ogsaa vi gaa med dig.” De gik ud og gik om Bord i Skibet, og den Nat fangede de intet. **4** Men da det nu blev Morgen, stod Jesus

ved Søbredden; dog vidste Disciplene ikke, at det 20 Peter vendte sig og saa den Discipel følge, som var Jesus. 5 Jesus siger da til dem: „Børnlille! have I Jesus elskede, og som ogsaa laa op til hans Bryst noget at spise?” De svarede ham: „Nej.” 6 Men han ved Nadveren og sagde: „Herre! hvem er den, som sagde til dem: „Kaster Garnet ud paa højre Side af forraader dig?” 21 Da nu Peter saa ham, siger han til Skibet, saa skulle I finde.” Da kastede de det ud, og Jesus: „Herre! men hvorledes skal det gaa denne?” de formaaede ikke mere at drage det for Fiskenes 22 Jesus siger til ham: „Dersom jeg vil, at han skal Mængde. 7 Den Discipel, som Jesus elskede, siger blive, indtil jeg kommer, hvad vedkommer det dig? da til Peter: „Det er Herren.” Da Simon Peter nu Følg du mig!” 23 Saa kom da dette Ord ud iblandt hørte, at det var Herren, bandt han sin Fiskerkjortel Brødrene: „Denne Discipel dør ikke;” og Jesus havde om sig (thi han var nøgen), og kastede sig i Søen. 8 dog ikke sagt til ham, at han ikke skulde dø, men: Men de andre Disciple kom med Skibet, thi de vare „Dersom jeg vil, at han skal blive, indtil jeg kommer, ikke langt fra Land, kun omtrent to Hundrede Alen, hvad vedkommer det dig?” 24 Dette er den Discipel, og de slæbte efter sig Garnet med Fiskene. 9 Da som vidner om disse Ting og har skrevet dette; og de nu kom i Land, se de der en Kulild og Fisk ligge vi vide, at hans Vidnesbyrd er sandt. 25 Men der er derpaa og Brød. 10 Jesus siger til dem: „Bringer hid ogsaa mange andre Ting, som Jesus har gjort, og af de Fisk, som I nu fangede.” 11 Simon Peter steg dersom de skulde skrives enkeltvis, mener jeg, at op og trak Garnet paa Land, fuldt af store Fisk, et ikke hele Verden kunde rumme de Bøger, som da Hundrede og tre og halvtredsindstyve, og skønt de blevne skrevne.

vare saa mange, sørderreves Garnet ikke. 12 Jesus siger til dem: „Kommer og holder Maaltid!” Men ingen af Disciplene vovede at spørge ham: „Hvem er du?” thi de vidste, at det var Herren. 13 Jesus kommer og tager Brødet og giver dem det, ligeledes ogsaa Fiskene. 14 Dette var allerede den tredje Gang, at Jesusaabenhævede sig for sine Disciple, efter at han var oprejst fra de døde. 15 Da de nu havde holdt Maaltid, siger Jesus til Simon Peter: „Simon, Johannes's Søn, elsker du mig mere end disse?” Han siger til ham: „Ja, Herre! du ved, at jeg har dig kær.” Han siger til ham: „Vogt mine Lam!” 16 Han siger etter anden Gang til ham: „Simon, Johannes's Søn, elsker du mig?” Han siger til ham: „Ja, Herre! du ved, at jeg har dig kær.” Han siger til ham: „Vær Hyrde for mine Faar!” 17 Han siger tredje Gang til ham: „Simon, Johannes's Søn, har du mig kær?” Peter blev bedrøvet, fordi han tredje Gang sagde til ham: „Har du mig kær?” Og han sagde til ham: „Herre! du kender alle Ting, du ved, at jeg har dig kær.” Jesus siger til ham: „Vogt mine Faar! 18 Sandelig, sandelig, siger jeg dig, da du var yngre, bandt du selv op om dig og gik, hvorhen du vilde; men naar du bliver gammel, skal du udrække dine Hænder, og en anden skal binde op om dig og føre dig derhen, hvor du ikke vil.” 19 Men dette sagde han for at betegne, med hvilken Død han skulde herliggøre Gud. Og da han havde sagt dette, siger han til ham: „Følg mig!”

Og jeg saa den hellige Stad, det nye Jerusalem, stige ned fra Himmelten fra Gud, beredet som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. Og jeg hørte en høj Røst fra Himmelten, som sagde:

Se, Guds Telt er hos Menneskene, og han skal bo hos dem, og de skulle være hans Folk,
og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud.

Aabenbaringen 21:2-3

Aabenbaringen

19 Derefter hørte jeg ligesom en høj Røst af en stor Skare i Himmelten, som sagde: Halleluja! Frelsen og Herligheden og Kraften tilhører vor Gud. **2** Thi sande og retfærdige ere hans Domme, at han har dømt den store Skøge, som fordærvede Jorden med sin Utugt, og krævet sine Tjeneres Blod af hendes Haand. **3** Og de sagde anden Gang: Halleluja! og Røgen fra hende opstiger i Ewigedernes Ewigheder. (aiōn g165) **4** Og de fire og tyve Ældste og de fire levende Væsener faldt ned og tilbade Gud, som sad paa Tronen, og de sagde: Amen! Halleluja! **5** Og en Røst udgik fra Tronen og sagde: Lover vor Gud, alle hans Tjenere, I, som frygte ham, de smaa og de store! **6** Og jeg hørte som en Røst af en stor Skare og som en Lyd af mange Vande og som en Lyd af stærke Tordener, der sagde: Halleluja! thi Herren, Gud, den almægtige, har tiltraadt Kongedømmet. **7** Lader os glæde og fryde os og give ham Æren; thi Lammets Bryllup er kommet, og hans Brud har gjort sig rede. **8** Og det blev givet hende at iføre sig skinnende, rent Linklæde; thi Linklædet er de helliges Retfærdshandler. **9** Og han siger til mig: Skriv: Salige ere de, som ere budne til Lammets Bryllups-Nadvere! Og han siger til mig: Disse ere de sande Guds Ord. **10** Og jeg faldt ned for hans Fødder for at tilbede ham, og han siger til mig: Gør det ikke! Jeg er din Medtjener og dine Brødres, som have Jesu Vidnesbyrd; tilbed Gud! thi Jesu Vidnesbyrd er Profetiens Aand. **11** Og jeg saa Himmelten aaben, og se en hvid Hest, og han, som sad paa den, kaldes trofast og sanddru, og han dømmer og kæmper med Retfærdighed. **12** Men hans Øjne vare Ildslue, og paa hans Hoved var der mange Kroner; han havde et Navn skrevet, hvilket ingen kender, uden han selv; **13** og han Var iført en Kappe, dyppe i Blod, og hans Navn kaldes: Guds Ord. **14** Og Hærene i Himmelten fulgte ham paa hvide Heste, iført hvidt, rent Linklæde. **15** Og af hans Mund udgik der et skarpt Svaerd, for at han dermed skulde slaa Folkeslagene; og han skal vogte dem med en Jernstav, og han skal træde Guds, den almægtiges, Vredes Harmes Vinperse. **16** Og paa Kappen, paa sin Lænd har han et Navn skrevet: Kongers Konge og Herrers Herre. **17** Og jeg saa en Engel staaende i Solen, og han raabte

med høj Røst og sagde til alle Fugle, som flyve midt oppe under Himmelten: Kommer og samler eder til Guds store Nadvere **18** for at æde Kød af Konger og Kød af Krigsøverster og Kød af vældige og Kød af Heste og af dem, som sidde paa dem, og Kød af alle, baade frie og Trælle, smaa og store. **19** Og jeg saa Dyret og Jordens Konger og deres Hære samlede for at føre Krig imod ham, som sad paa Hesten, og imod hans Hær. **20** Og Dyret blev grebet og med det den falske Profet, som havde gjort Tegnene for dets Aasyn, hvormed han havde forført dem, som toge Dyrets Mærke, og dem, som tilbade dets Billede; de blev begge kastede levende i Ildsøen, som brænder med Svovl. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** Og de andre blev ihjelslaaede med hans Sværd, som sad paa Hesten, det, der udgik af hans Mund, og alle Fuglene blev mættede af deres Kød.

20 Og jeg saa en Engel stige ned fra Himmelten, han havde Afgrundens Nøgle og en stor Lænke i sin Haand. (Abyssos g12) **2** Og han greb Dragen, den gamle Slange, som er Djævelen og Satan, og bandt ham for tusinde Aar **3** og kastede ham i Afgrunden og lukkede og forseglede over ham, for at han ikke mere skulde forføre Folkeslagene, førend de tusinde Aar vare til Ende; derefter skal han løses en lille Tid. (Abyssos g12) **4** Og jeg saa Troner, og de satte sig paa dem, og Dommermagt blev given dem; og jeg saa deres Sjæle, som vare halshuggede for Jesu Vidnesbyrds og for Guds Ords Skyld, og dem, som ikke havde tilbedet Dyret eller dets Billede og ikke havde taget Mærket paa deres Pande og paa deres Haand; og de blev levende og bleve Konger med Kristus i tusinde Aar. **5** De øvrige af de døde blev ikke levende, førend de tusinde Aar vare til Ende. Dette er den første Opstandelse. **6** Salig og hellig er den, som har Del i den første Opstandelse; over disse har den anden Død ikke Magt, men de skulle være Guds og Kristi Præster og skulle være Konger med ham i de tusinde Aar. **7** Og naar de tusinde Aar ere til Ende, skal Satan løses af sit Fængsel. **8** Og han skal gaa ud for at forføre Folkeslagene ved Jordens fire Hjørner, Gog og Magog, for at samle dem til Krig; deres Tal er som Havets Sand. **9** Og de droge frem over Jordens Flade og omringede de helliges Lejr og den elskede Stad. Og Ild faldt ned fra Himmelten fra Gud og fortærede dem. **10** Og Djævelen, som

forførte dem, blev kastet i Ild- og Svovløsen, hvor ogsaa Dyret og den falske Profet var; og de skulle pines Dag og Nat i Evighedernes Evigheder. (aion g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 Og jeg saa en stor, hvid Trone og ham, som sad derpa; for hans Aasyn flyede Jorden og Himmel, og der blev ikke fundet Sted for dem. 12 Og jeg saa de døde, de store og de smaa, staaende for Tronen, og Bøger bleveaabnede; og en anden Bog blevaabnet, som er Livets Bog; og de døde bleve dømte efter det, som var skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. 13 Og Havet afgav de døde, som vare i det; og Døden og Dødsriget afgave de døde, som vare i dem, og de bleve dømte, hver efter sine Gerninger. (Hadēs g86) 14 Og Døden og Dødsriget bleve kastede i Ildsøen. Dette er den anden Død, Ildsøen. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 Og dersom nogen ikke fandtes skrevet i Livets Bog, blev han kastet i Ildsøen. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 Og jeg saa en ny Himmel og en ny Jord; thi den forrige Himmel og den forrige Jord var veget bort, og Havet var ikke mere. 2 Og jeg saa den hellige Stad, det nye Jerusalem, stige ned fra Himmel fra Gud, beredet som en Brud, der er smykket for sin Brudgom. 3 Og jeg hørte en høj Røst fra Himmel, som sagde: Se, Guds Telt er hos Menneskene, og han skal bo hos dem, og de skulle være hans Folk, og Gud selv skal være hos dem og være deres Gud. 4 Og han skal aftørre hver Taare af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere; thi det forrige er veget bort. 5 Og han, som sad paa Tronen, sagde: Se, jeg gør alle Ting nye. Og han siger til mig: Skriv; thi disse Ord ere troværdige og sande. 6 Og han sagde til mig: De ere skete. Jeg er Alfa og Omega, Begyndelsen og Enden. Jeg vil give den tørstige af Livets Vands Kilde uforskyldt. 7 Den, som sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min Søn. 8 Men de fejge og utro og vederstyggelige og Morderne og de utugtige og Troldkarlene og Afgudsdyrkerne og alle Løgnerne, deres Lod skal være i Søen, som brænder med Ild og Svovl; dette er den anden Død. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 Og en af de syv Engle, som havde de syv Skaaler, der vare fulde af de syv sidste Plager, kom og talte med mig og sagde: Kom, jeg

vil vise dig Bruden, Lammets Hustru. 10 Og han førte mig i Aanden hen paa et stort og højt Bjerg og viste mig den hellige Stad, Jerusalem, stigende ned fra Himmel fra Gud 11 med Guds Herlighed. Dens Glans var som den kostbareste Sten, som krystalklar Jaspisten. 12 Den havde en stor og høj Mur; den havde tolv Porte og over Portene tolv smaa, Engle og paaskrevne Navne, hvilke ere Israels Børns tolv Stammers; 13 mod Øst tre Porte og mod Nord tre Porte og mod Syd tre Porte og mod Vest tre Porte. 14 Og Stadens Mur havde tolv Grundstene, og paa dem Lammets tolv Apostles tolv Navne. 15 Og han, som talte med mig, havde en Maalestok, et Guldrør, for at han skulde maale Staden og dens Porte og dens Mur. 16 Og Staden ligger i Firkant, og dens Længde er lige saa stor som Bredden. Og han maalte Staden med Røret: Tolv Tusinde Stadier; dens Længde, Bredde og Højde ere lige. 17 Og han maalte dens Mur, hundrede og fire og fyrretyve Alen, efter Menneskemaal, hvilket er Englemaal. 18 Og dens Murværk var Jaspis, og Staden var rent Guld, lig det rene Glar. 19 Stadmurens Grundstene var prydede med alle Haande Ædelstene: Den første Grundsten var Jaspis, den anden Safir, den tredje Kalkedon, den fjerde Smaragd, 20 den femte Sardonyks, den sjette Sarder, den syvende Krysolit, den ottende Beryl, den niende Topas, den tiende Krysopras, den ellevte Hyacint, den tolvte Ametyst. 21 Og de tolv Porte vare tolv Perler, hver af Portene var af een Perle, og Stadens Gade var rent Guld som gennemsigtigt Glar. 22 Og jeg saa intet Tempel i den; thi dens Tempel er Herren, Gud, den almægtige, og Lammet. 23 Og Staden trænger ikke til Sol eller Maane til at skinne for den; thi Guds Herlighed oplyste den, og Lammet var dens Lys. 24 Og Folkeslagene skulle vandre i dens Lys, og Jordens Konger bringe deres Herlighed til den, 25 og dens Porte skulle ikke lukkes om Dagen; thi Nat skal ikke være der, 26 og de skulle bringe Folkeslagenes Herlighed og Ære til den. 27 Og intet urent skal komme ind i den, ej heller nogen, som øver Vederstyggelighed og Løgn; kun de, som ere skrevne i Lammets Livets Bog.

22 Og han viste mig Livets Vands Flod, skinnende som Krystal, udvældende fra Guds og Lammets Trone. 2 Midt i dens Gade og paa begge Sider af Floden voksede Livets Træ, som bar tolv Gange

Frugt og gav hver Maaned sin Frugt; og Bladene af skrevet i denne Bog. 20 Han, som vidner disse Ting, Træet tjente til Lægedom for Folkeslagene. 3 Og der siger: Ja, jeg kommer snart! — Amen. Kom, Herre skal intet bandlyst være mere; og Guds og Lammets Jesus! 21 Den Herres Jesu Naade være med alle!

Trone skal være i den, og hans Tjenere skulle tjene ham, 4 og de skulle se hans Ansigt, og hans Navn skal være paa deres Pander. 5 Og Nat skal der ikke være mere, og de trænge ikke til Lys af Lampe eller Lys af Sol, fordi Gud Herren skal lyse over dem; og de skulle være Konger i Evighedernes Evigheder.

(aiōn g.165) 6 Og han sagde til mig: Disse Ord ere troværdige og sande; og Herren, Profeternes Aanders Gud, har udsendt sin Engel for at vise sine Tjenere, hvad der skal ske snart. 7 Og se, jeg kommer snart. Salig er den, som bevarer denne Bogs Profetis Ord. 8 Og jeg, Johannes, er den, som saa og hørte disse Ting, og da jeg havde hørt og set, faldt jeg ned for at tilbede for den Engels Fødder, som viste mig disse Ting. 9 Og han siger til mig: Gør det ikke; jeg er din Medtjener og dine Brødres, Profeternes, og deres, som bevare denne Bogs Ord; tilbed Gud! 10 Og han siger til mig: Du skal ikke forsegle denne Bogs Profetis Ord, thi Tiden er nær. 11 Lad den, som gør Uret, fremdeles gøre Uret, og den urene fremdeles blive uren, og den retfærdige fremdeles øve Retfærdighed, og den hellige fremdeles blive helligjort. 12 Se, jeg kommer snart, og min Løn er med mig til at betale enhver, efter som hans Gerning er. 13 Jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste, Begyndelsen og Enden. 14 Salige ere de, som tvætte deres Klædebon, for at de kunne faa Adgang til Livets Træ og gaa ind igennem Portene i Staden. 15 Udenfor ere Hundene og Troldkarlene og de utugtige og Morderne og Afgudsdyrkerne og enhver, som elsker og øver Løgn. 16 Jeg, Jesus, har sendt min Engel til at vidne for eder disse Ting om Menighederne, jeg er Davids Rodskud og Slægt, den straalende Morgenstjerne. 17 Og Aanden og Bruden sige: Kom! Og den, som hører, sige: Kom! Og den, som tørster, han komme; den, som vil, han modtage Livets Vand uforskyldt! 18 Jeg vidner for enhver, som hører denne Bogs Profetis Ord: Dersom nogen lægger noget til disse Ting, da skal Gud lægge paa ham de Plager, som der er skrevet om i denne Bog. 19 Og dersom nogen tager noget bort fra denne Profetis Bogs Ord, da skal Gud tage hans Lod bort fra Livets Træ og fra den hellige Stad, om hvilke der er

66 Vers

Dansk at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

1 Mosebog 9:8 Derpaa sagde Gud til Noa og hans Sønner: **9:9** »Se, jeg opretter min Pagt med eder og eders Efterkommere efter eder **9:10** og med hvert levende Væsen, som er hos eder, Fuglene, Kvæget og alle Jordens vildtlevende Dyr, alt, hvad der gik ud af Arken, alle Jordens Dyr; **9:11** jeg opretter min Pagt med eder og lover, at aldrig mere skal alt Kød udryddes af Flodens Vande, og aldrig mere skal der komme en Vandflod for at ødelægge Jorden!« **9:12** Fremdeles sagde Gud: »Dette er Tegnet paa den Pagt, jeg til evige Tider opretter mellem mig og eder og hvert levende Væsen, som er hos eder: **9:13** Min Bue sætter jeg i Skyen, og den skal være Pagtstegn mellem mig og Jorden!

2 Mosebog 14:13 Men Moses svarede Folket: »Frygt ikke! Hold blot Stand, saa skal I se HERRENS Frelse, som han i Dag vil hjælpe eder til, thi som I ser Ægypterne i Dag, skal I aldrig i Evighed se dem mere. **14:14** HERREN skal stride for eder, men I skal tie!«

3 Mosebog 20:26 Og I skal være mig hellige, thi jeg HERREN er hellig, og jeg har udskilt eder fra alle andre Folkeslag til at høre mig til.

4 Mosebog 6:24 HERREN velsigne dig og bevare dig, **6:25** HERREN lade sit Ansigt lyse over dig og være dig naadig, **6:26** HERREN løfte sit Aasyn paa dig og give dig Fred!

5 Mosebog 18:18 Jeg vil lade en Profet som dig fremstaa for dem af deres Brødre og lægge mine Ord i hans Mund, og han skal sige dem alt, hvad jeg byder ham! **18:19** Og enhver, der ikke vil høre mine Ord, som han taler i mit Navn, ham vil jeg kræve til Regnskab.

Josua 1:7 Vær kun helt frimodig og stærk, saa du omhyggeligt handler efter hele den Lov, min Tjener Moses paalagde dig, vig ikke derfra til højre eller venstre, for at du maa have Lykken med dig i alt, hvad du tager dig for. **1:8** Denne Lovbog skal ikke vige fra din Mund, og du skal grunde over den Dag og Nat, for at du omhyggeligt kan handle efter alt, hvad der staar skrevet i den; thi da vil det gaa dig vel i al din Færd, og Lykken vil følge dig. **1:9** Har jeg ikke budt dig: Vær frimodig og stærk; vær ikke bange og bliv ikke forfærdet, thi HERREN din Gud er med dig i alt, hvad du tager dig for!«

Dommer 2:7 Og Folket dyrkede HERREN, saa længe Josua levede, og saa længe de Ældste var i Live, som overlevede Josua og havde set hele det Storværk, HERREN havde øvet for Israel.

Rut 1:16 Men Rut svarede: »Nød mig ikke til at forlade dig og vende tilbage! Nej, hvor du gaar hen, der vil jeg gaa hen, og hvor du tager Bolig, der vil jeg tage Bolig; dit Folk skal være mit Folk, og din Gud skal være min Gud; **1:17** hvor du dør, der vil jeg dø, og der vil jeg jordes. HERREN ramme mig baade med det ene og det andet: Kun Døden skal skille os ad!«

1 Samuel 16:7 Men HERREN sagde til Samuel: »Se ikke paa hans Ydre eller høje Vækst; thi jeg har vraged ham; Gud ser jo ikke, som Mennesker ser, thi Mennesker ser paa det, som er for Øjnene, men HERREN ser paa Hjertet.«

2 Samuel 7:22 Herre, HERRE; thi ingen er som du, og der er ingen Gud uden dig efter alt hvad vi har hørt med vore Ører.

Første Kongebog 2:3 Og hold HERREN din Guds Forskrifter, saa du vandrer paa hans Veje og holder hans Anordninger, Bud, Bestemmelser og Vidnesbyrd, saaledes som skrevet staar i Mose Lov, for at du maa have Lykken med dig i alt, hvad du gør, og i alt, hvad du tager dig for,

Anden Kongebog 22:19 men efterdi dit Hjerte bøjede sig og du ydmygede dig for HERREN, da du hørte, hvad jeg har talet mod dette Sted og dets Indbyggere, at de skal blive til Rædsel og Forbandelse, og efterdi du sønderrev dine Klæder og græd for mit Aasyn, saa har ogsaa jeg hørt dig, lyder det fra HERREN!

Første Krønikebog 29:17 Jeg ved, min Gud, at du prøver Hjerter og har Behag i Oprigtighed; af oprigtigt Hjerte har jeg villigt givet alt dette, og nu har jeg set med Glæde, at dit Folk, der er her til Stede, villigt har givet dig Gaver.

Anden Krønikebog 7:14 og mit Folk, som mit Navn nævnes over, da ydmyger sig, beder og søger mit Aasyn og vender om fra deres onde Veje, saa vil jeg høre det i Himmelten og tilgive deres Synd og læge deres Land,

Ezra 7:10 Thi Ezra havde vendt sit Hjerte til at granske i HERRENS Lov og handle efter den og undervise Israel i Lov og Ret.

Nehemias 6:3 Derfor sendte jeg Bud til dem og lod sige: »Jeg har et stort Arbejde for og kan derfor ikke komme dernen; hvorfor skulde Arbejdet standse? Og det vilde ske, hvis jeg lod det ligge for at komme ned til eder.

Ester 4:14 Nej, dersom du virkelig tier ved denne Lejlighed, saa kommer der andetsteds fra Hjælp og Redning til Jøderne; men du og din Slægt skal omkomme. Hvem ved, om det ikke netop er for sligt Tilfældes Skyld, at du er kommet til kongelig Værdighed!«

Job 19:25 Men jeg ved, at min Løser lever, over Støvet vil en Forsvarer staa frem.

Salme 23:1 En Salme af David. HERREN er min Hyrde, mig skal intet fattes, **23:2** han lader mig ligge paa grønne Vange. Til Hvilens Vande leder han mig, han kvæger min Sjæl, **23:3** han fører mig ad rette Veje for sit Navns Skyld. **23:4** Skal jeg end vandre i Dødsskyggens Dal, jeg frygter ej ondt; thi du er med mig, din Kæp og din Stav er min Trøst. **23:5** I mine Fjenders Paasyn dækker du Bord for mig, du salver mit Hoved med Olie, mit Bæger flyder over. **23:6** Kun Godhed og Miskundhed følger mig alle mine Dage, og i HERRENS Hus skal jeg bo gennem lange Tider.

Ordsprogene 3:5 Stol paa HERREN af hele dit Hjerte, men forlad dig ikke paa din Forstand; **3:6** hav ham i Tanke paa alle dine Veje, saa jævner han dine Stier.

Prædikeren 3:10 Jeg saa det Slid, som Gud har givet Menneskens Børn at slide med. **3:11** Alt har han skabt smukt til rette Tid; ogsaa Evigheden har han lagt i deres Hjerte, dog saaledes at Menneskene hverken fatter det første eller det sidste af, hvad Gud har virket.

Højsangen 2:4 Til en Vinhal bragte han mig, hvor Mærket over mig er Kærlighed.

Esajas 9:6 Thi et Barn er født os, en Søn er os givet, paa hans Skulder skal Herredømmet hvile; og hans Navn skal være: Underfuld-Raadgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste. **9:7** Stort bliver

Herredømmet, endeløs Freden over Davids Trone og over hans Rige, at det maa grundes og fæstnes ved Ret og Retfærd fra nu og til evig Tid. Hærskarers HERRES Nidkærhed gør det.

Jeremias 1:4 HERRENS Ord kom til mig saaledes: **1:5** Før jeg danned dig i Moderskød, kendte jeg dig; før du kom ud af Moderliv, helliged jeg dig, til Profet for Folkene satte jeg dig. **1:6** Men jeg svarede: »Ak, Herre, HERRE, jeg kan jo ikke tale, thi jeg er ung.« **1:7** Saa sagde HERREN til mig: »Sig ikke: Jeg er ung! men gaa, hvorhen jeg end sender dig, og tal alt, hvad jeg byder dig; **1:8** frygt ikke for dem, thi jeg er med dig for at frelse dig, lyder det fra HERREN.« **1:9** Og HERREN udrakte sin Haand, rørte ved min Mund og sagde til mig: »Nu lægger jeg mine Ord i din Mund. **1:10** Se, jeg giver dig i Dag Myndighed over Folk og Riger til at oprykke og nedbryde, til at ødelægge og nedrive, til at opbygge og plante.«

Klagesangene 3:21 Det lægger jeg mig paa Sinde, derfor vil jeg haabe: **3:22** HERRENS Miskundhed er ikke til Ende, ikke brugt op, **3:23** hans Naade er ny hver Morgen, hans Trofasthed stor.

Ezekiel 36:26 Jeg giver eder et nyt Hjerte, og en ny Aand giver jeg i eders Indre; Stenhjertet tager jeg ud af eders Kød og giver eder et Kødhjerte. **36:27** Jeg giver min Aand i eders Indre og virker, at I følger mine Vedtægter og tager Vare paa at holde mine Lovbud,

Daniel 3:16 Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego svarede Kong Nebukadnezar: »Det har vi ikke nødig at svare dig paa! **3:17** Sker det, saa kan vor Gud, som vi dyrker, fri os af den gloende Ovn, og han vil fri os af din Haand, o Konge; **3:18** men hvis ikke, saa maa du vide, o Konge, at din Gud dyrker vi dog ikke, og Guldbilledstøtten, som du har ladet opstille, tilbeder vi ikke!«

Hoseas 6:6 Ej Slagtoffer — Kærlighed vil jeg, ej Brændofre — Kendskab til Gud!

Joel 2:28 Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min Aand over alt Kød, eders Sønner og eders Døtre skal profetere, eders gamle skal drømme Drømme og eders unge skue Syner; **2:29** ogsaa over Trælle og Trælkvinder vil jeg udgyde min Aand i de Dage. **2:30** Og jeg lader ske Tegn paa Himmelten og paa Jorden, Blod, Ild og Røgstøtter. **2:31** Solen skal vendes til Mørke og Maanen til Blod, før HERRENS store og frygtelige Dag kommer. **2:32** Men enhver, som paakalder HERRENS Navn, skal frelses; thi paa Zions Bjerg og i Jerusalem skal der være Frelse, som HERREN har sagt; og til de undslupne skal hver den høre, som HERREN kalder.

Amos 5:24 Nej, Ret skal vælde frem som Vand og Retfærd som svulmende Bæk.

Obadias 1:15 Thi nær er HERRENS Dag over alle Folkene; som du har gjort, skal der gøres med dig, Gengæld kommer over dit Hoved.

Jonas 2:6 steg jeg ned, til Jordens Slaaer, de evige Grundvolde; da drog du mit Liv op af Graven, HERRE min Gud. **2:7** Da min Sjæl vansmægtede i mig, kom jeg HERREN i Hu, og min Bøn steg op til dig i dit hellige Tempel. **2:8** De, der dyrker det tomme Gøgl, lader Guds frygt fare; **2:9** men jeg vil bringe dig Ofre med Lovsangs Toner og indfri de Løfter, jeg gav. Hos HERREN er Frelse.

Mikas 6:8 Det er sagt dig, o Menneske, hvad der er godt, og hvad HERREN kræver af dig: hvad andet end at øve Ret, gerne vise Kærlighed og vandre ydmygt med din Gud.

Nahum 1:2 En nidkær Gud, en Hævner er HERREN, en Hævner er HERREN og fuld af Vrede, en Hævner er HERREN mod Uvenner, han gemmer paa Vrede mod Fjender. **1:3** HERREN er langmodig, hans Kraft er stor, HERREN lader intet ustraffet. I Uvejr og Storm er hans Vej, Skyer er hans Fødders Støv.

Habakkuk 3:17 Thi Figentræet blomstrer ikke, Vinstokken giver intet, Olietræets Afgrøde svigter, Markerne giver ej Føde. Faarene svant af Folden, i Staldene findes ej Okser. **3:18** Men jeg vil frydes i HERREN, juble

i min Frelses Gud. 3:19 Den Herre HERREN er min Styrke, han gør mine Fødder som Hindens og lader mig gaa paa mine Høje. Til Sangmesteren. Med Strengespli.

Zefanias 3:17 I dig er HERREN din Gud, en Helt, som frelser. Han glæder sig over dig med Fryd, han tier i sin Kærlighed, han fryder sig over dig med Jubel som paa Festens Dag;

Haggaj 1:4 Er det da Tid for eder at bo i Huse med træklædte Vægge, naar dette Hus ligger øde? 1:5 Derfor, saa siger Hærskarers HERRE: Læg Mærke til, hvorledes det gaar eder! 1:6 I saar meget, men bringer lidet i Hus; I spiser, men mættes ikke; I drikker, men faar ikke Tørsten slukket; I klæder eder paa, men bliver ikke varme; og Daglejerens Løn gaar i en hullet Pung. 1:7 Saa siger Hærskarers HERRE: Læg Mærke til, hvorledes det gaar eder!

Zakarias 12:10 Og saa udgyder jeg over Davids Hus og Jerusalems Indbyggere Naadens og Bønnens Aand, saa de ser hen til ham, de har gennemstunget, og sørger over ham, som man sørger over en enbaaren Søn, og holder Klage over ham, som man holder Klage over den førstefødte.

Malakias 4:2 Men for eder, som frygter mit Navn, skal Retfærds Sol opgaa med Lægedom under sine Vinger, og I skal gaa ud og bolstre eder som Kalve, der kommer fra Stalden, 4:3 og trampe de gudløse ned; thi de skal blive til Støv under eders Fodsæler, den Dag jeg griber ind, siger Hærskarers HERRE.

Matthæus 28:18 Og Jesus traadte frem, talte til dem og sagde: „Mic er given al Magt i Himmelten og paa Jorden. 28:19 Gaar derfor hen og gører alle Folkeslagene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, 28:20 og idet I lære dem at holde alt det, som jeg har befalet eder. Og se, jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.” (*aiōn g165*)

Markus 1:14 Men efter at Johannes var kastet i Fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds Evangelium 1:15 og sagde: „Tiden er fuldkommet, og Guds Rige er kommet nær; omvender eder og tror paa Evangeliet!” 1:16 Og medens han gik langs Galilæas Sø, saa han Simon og Simons Broder Andreas i Færd med at kaste Garn i Søen; thi de var Fiskere. 1:17 Og Jesus sagde til dem: „Følger efter mig, saa vil jeg gøre eder til Menneskefiskere.” 1:18 Og de forlode straks Garnene og fulgte ham.

Lukas 4:18 „Herrens Aand er over mig, fordi han salvede mig til at forkynde Evangelium for fattige; han har sendt mig for at forkynde fangne, at de skulle lades løs, og blinde, at de skulle faa deres Syn, for at sætte plagede i Frihed,

Johannes 3:16 Thi saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. (*aiōnios g166*) 3:17 Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

Apostelenes gerninger 1:7 Men han sagde til dem: „Det tilkommer ikke eder at kende Tider eller Timer, hvilke Faderen har fastsat i sin egen Magt. 1:8 Men I skulle faa Kraft, naar den Helligaand kommer over eder; og I skulle være mine Vidner baade i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og indtil Jordens Ende.”

Romerne 11:32 Thi Gud har indesluttet alle under Ulydighed, for at han kunde forbarme sig over alle. (*eleese g1653*) 11:33 O Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme, og hans Veje usporlige! 11:34 Thi hvem har kendt Herrens Sind? eller hvem blev hans Raadgiver? 11:35 eller hvem gav ham først, saa at der skulde gives ham Gengæld derfor? 11:36 Thi af ham og ved ham og til ham ere alle Ting; ham være ÅEre i Evighed! Amen. (*aiōn g165*)

1 Korinterne 6:9 Eller vide I ikke, at uretfærdige skulle ikke arve Guds Rige? Farer ikke vild! Hverken utugtige eller Afgudsdyrkere eller Horkarle eller de, som lade sig bruge til unaturalig Utugt, eller de, som øve den, 6:10 eller Tyve eller havesyge eller Drankere, ingen Skændegæster, ingen Røvere skulle arve

Guds Rige. 6:11 Og saadanne varer I for en Del; men I lode eder aftvætte, ja, I blev helligede, ja, I blev retfærdiggjorte ved den Herres Jesu Navn og ved vor Guds Aand.

2 Korinterne 5:17 Derfor, om nogen er i Kristus, da er han en ny Skabning; det gamle er forbiganget, se, det er blevet nyt! 5:18 Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os Forligelsens Tjeneste, 5:19 efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte Verden med sig selv, idet han ikke tilregner dem deres Overtrædelser og har nedlagt Forligelsens Ord i os. 5:20 Vi ere altsaa Sendebud i Kristi Sted, som om Gud formaner ved os; vi bede i Kristi Sted: Bliver forligte med Gud! 5:21 Den, som ikke kendte Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi skulle blive Guds Retfærdighed i ham.

Galaterne 1:6 Jeg undrer mig over, at I saa i snart lade eder føre bort fra ham, som kaldte eder til Kristi Naade, hen til et anderledes Evangelium; 1:7 hvilket dog ikke er et andet, men det er kun nogle, som forvirre eder og ville vende op og ned paa Kristi Evangelium.

Efeserne 2:1 Ogsaa eder, da I var døde ved eders Overtrædelser og Synder, 2:2 hvori I forдум vandrede efter denne Verdens Tidsaand, efter hans Vis, som hersker over Luftens Magt, over den Aand, der nu er virksom i Genstridighedens Børn, (aiøn g165) 2:3 iblandt hvilke ogsaa vi forдум alle vandrede i vort Køds Begæringer og gjorde Kødets og Tankernes Villie og vare af Natur Vredes Børn ligesom ogsaa de andre — 2:4 men Gud, som er rig paa Barmhjertighed, har for sin store Kærligheds Skyld, hvormed han elskede os, 2:5 ogsaa da vi var døde ved vores Overtrædelser, levendegjort os med Kristus — af Naade ere I frelste! — 2:6 og medoprejst os og sat os med ham i det himmelske i Kristus Jesus, 2:7 for at han i de tilkommende Tider kunde vise sin Naades overvættedes Rigdom ved Godhed imod os i Kristus Jesus. (aiøn g165) 2:8 Thi af Naaden ere I frelste ved Tro, og det ikke af eder selv, Guds er Gaven; 2:9 ikke af Gerninger, for at ikke nogen skal rose sig. 2:10 Thi vi ere hans Værk, skabte i Kristus Jesus til gode Gerninger, som Gud forud beredte, for at vi skulde vandre i dem.

Filipperne 3:7 Men hvad der var mig Vinding, det har jeg for Kristi Skyld agtet for Tab; 3:8 ja sandelig, jeg agter endog alt for at være Tab imod det langt højere, at kende Kristus Jesus, min Herre, for hvis Skyld jeg har lidt Tab paa alt og agter det for Skarn, for at jeg kan vinde Kristus 3:9 og findes i ham, saa jeg ikke har min Retfærdighed, den af Loven, men den ved Tro paa Kristus, Retfærdigheden fra Gud paa Grundlag af Troen,

Kolossensern 1:15 han, som er den usynlige Guds Billede, al Skabnings førstefødte; 1:16 thi i ham bleve alle Ting skabte i Himlene og paa Jorden, de synlige og de usynlige, være sig Troner eller Herredømmer eller Magter eller Myndigheder. Alle Ting ere skabte ved ham og til ham; 1:17 og han er forud for alle Ting, og alle Ting bestaa ved ham. 1:18 Og han er Legemets Hoved, nemlig Menighedens, han, som er Begyndelsen, førstefødt ud af de døde, for at han skulde blive den ypperste i alle Ting; 1:19 thi det behagede Gud, at i ham skulde hele Fylden bo, 1:20 og ved ham at forlige alle Ting med sig, være sig dem paa Jorden eller dem i Himlene, idet han stiftede Fred ved hans Kors's Blod.

1 Tessalonikerne 4:1 Saa bede vi eder i øvrigt, Brødre! og formane eder i den Herre Jesus, at som I jo have lært af os, hvorledes I bør vandre og behage Gud, saaledes som I jo ogsaa gøre, at I saaledes maa gøre end yderligere Fremgang. 4:2 I vide jo, hvilke Bud vi gave eder ved den Herre Jesus. 4:3 Thi dette er Guds Villie, eders Helliggørelse, at I afholde eder fra Utugt; 4:4 at hver af eder veed at vinde sig sin egen Hustru i Hellighed og Ære, 4:5 ikke i Begærings Brynde som Hedningerne, der ikke kende Gud;

2 Tessalonikerne 3:6 Men vi byde eder, Brødre! i vor Herres Jesu Kristi Navn, at I holde eder borte fra enhver Broder, som vandrer uskikkeltig og ikke efter den Overlevering, som de modtoge af os. 3:7 I vide jo selv, hvorledes I bør efterfølge os. Thi vi have ikke levet uskikkeltig iblandt eder, 3:8 ikke heller spiste vi nogens Brød for intet, men arbejdede med Møje og Anstrengelse, Nat og Dag, for ikke at være nogen af eder til Byrde. 3:9 Ikke fordi vi ikke have Ret dertil; men vi vilde give eder et Forbillede i os selv, for at I

skulde efterfølge os. **3:10** Ogsaa da vi vare hos eder, bøde vi eder jo dette, at dersom nogen ikke vil arbejde, saa skal han heller ikke have Føden!

1 Timoteus **2:1** Jeg formaner da først af alt til, at der holdes Bønner, Paakaldelser, Forbønner, Taksigelser for alle Mennesker, **2:2** for Konger og alle dem, som ere i Højhed, at vi maa leve et roligt og stille Levned i al Guds frygt og Ærbarhed; **2:3** dette er smukt og velbehageligt for Gud, vor Frelser, **2:4** som vil, at alle Mennesker skulle frelses og komme til Sandheds Erkendelse. **2:5** Thi der er een Gud, og ogsaa een Mellemmand imellem Gud og Mennesker, Mennesket Kristus Jesus,

2 Timoteus **2:8** Kom Jesus Kristus i Hu, oprejst fra de døde, af Davids Sæd, efter mit Evangelium, **2:9** for hvilket jeg lider ondt lige intil at være bunden som en Misdaeder; men Guds Ord er ikke bundet. **2:10** Derfor udholder jeg alt for de udvalgtes Skyld, for at ogsaa de skulle faa Frelsen i Kristus Jesus med evig Herlighed. (aiōnios g166)

Titus **2:11** Thi Guds Naade er blevenaabnenbaret til Frelse for alle Mennesker **2:12** og opdrager os til at forsage Ugadeligheden og de verdslige Begæringer og leve sindigt og retfærdigt og gudfrygtigt i den nærværende Verden; (aiōn g165) **2:13** forventende det salige Haab og den store Guds og vor Frelsers Jesu Kristi Herligheds Aabenbarelse, **2:14** han, som gav sig selv for os, for at han maatte forløse os fra al Lovløshed og rense sig selv et Ejendomsfolk,nidkært til gode Gerninger.

Filemon **1:3** Naade være med eder og Fred fra Gud vor Fader og den Herre Jesus Kristus! **1:4** Jeg takker min Gud altid, naar jeg kommer dig i Hu i mine Bønner, **1:5** efterdi jeg hører om din Kærlighed og den Tro, som du har til den Herre Jesus og til alle de hellige, **1:6** for at din Delagtighed i Troen maa blive virksom for Kristus i Erkendelse af alt det gode, som er i eder. **1:7** Thi stor Glæde og Trøst har jeg faaet af din Kærlighed, efterdi de helliges Hjerter ere blevne vederkvægede ved dig, Broder!

Hebræerne **1:1** Efter at Gud forдум havde talt mange Gange og paa mange Maader til Fædrene ved Profeterne, har han ved Slutningen af disse Dage talt til os ved sin Søn, **1:2** hvem han har sat til Arving af alle Ting, ved hvem han ogsaa har skabt Verden; (aiōn g165) **1:3** han, som — efterdi han er hans Herligheds Glans og hans Væsens udtrykte Billeder og bærer alle Ting med sin Krafts Ord — efter at have gjort Renselse fra Synderne har sat sig ved Majestætens højre Haand i det høje,

Jakob **1:16** Farer ikke vild, mine elskede Brødre! **1:17** Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra og kommer ned fra Lyses Fader, hos hvem der ikke er Forandring eller skiftende Skygge. **1:18** Efter sin Villie fødte han os ved Sandheds Ord, for at vi skulde være en Førstegrøde af hans Skabninger,

1 Peter **3:18** Thi ogsaa Kristus led een Gang for Synder, en retfærdig for uretfærdige, for at han kunde føre os hen til Gud, han, som led Døden i Kødet, men blev levendegjort i Aanden,

2 Peter **1:3** Saasom hans guddommelige Magt har skænket os alt, hvad der hører til Liv og Gudfrygtighed ved Erkendelsen af ham, som kaldte os ved sin Herlighed og Kraft, **1:4** hvorved han har skænket os de største og dyrebare Forjættelser, for at I ved disse skulle faa Del i guddommelig Natur, naar I undfly Fordærvelsen i Verden, som har sin Grund i Begær,

1 Johannes **2:1** Mine Børn! dette skriver jeg til eder, for at I ikke skulle synde. Og dersom nogen synder, have vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige, **2:2** og han er en Forsoning for vore Synder, dog ikke alene for vore, men ogsaa for hele Verdens.

2 Johannes **1:7** Thi mange Forførere ere udgaaede i Verden, som ikke bekende Jesus som Kristus kommen i Kød. En saadan er Forføreren og Antikrist.

3 Johannes **1:4** Jeg har ingen større Glæde end denne, at jeg hører, at mine Børn vandre i Sandheden.

Judas 1:3 I elskede! da det laa mig alvorligt paa Sinde at skrive til eder om vor fælles Frelse, fandt jeg det nødvendigt at skrive til eder med Formaning om at stride for den Tro, som een Gang er bleven overgivne de hellige. **1:4** Thi der har indsneget sig nogle Mennesker, om hvem det for længe siden er forud skrevet, at de vilde falde under denne Dom: Uguadelige, som misbruge vor Guds Naade til Uterlighed og fornægte vor eneste Hersker og Herre Jesus Kristus.

Aabenbaringen 3:19 Alle dem, jeg elsker, dem revser og tugter jeg; vær derfor nidkær og omvend dig!
3:20 Se, jeg staar for Døren og banker; dersom nogen hører min Røst og aabner Døren, vil jeg gaa ind til ham og holde Nadvere med ham, og han med mig. **3:21** Den, som sejrer, ham vil jeg give at tage Sæde hos mig paa min Trone, ligesom jeg har sejret og har taget Sæde hos min Fader paa hans Trone. **3:22** Den, som har Øre, høre, hvad Aanden siger til Menighederne!

Læservejledning

Dansk at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Ordbog

Dansk at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Mesopotamia

Haran

Damascus

Babylon

Salem

Ur

Persian
Gulf

Mediterranean
Sea

Egypt

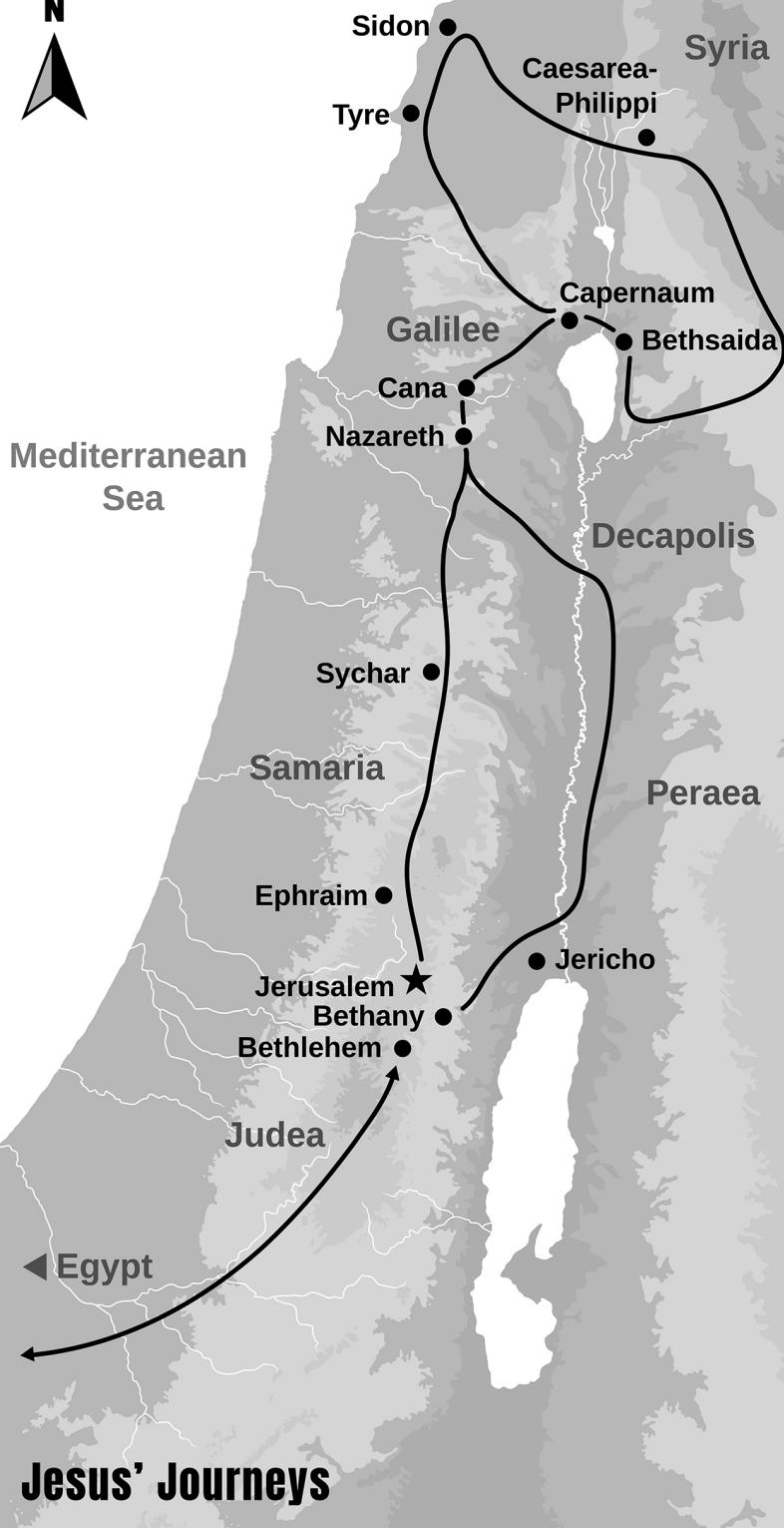
Abraham's Journey

Ved Tio afdød Abraham, da han blev kaldet, saa han gik ud til Sted, som han skulde tage til Arv; og han gik ud, skønt han ikke vidste, hvor han kom hen. - Hebræerne 11:8

Israel's Exodus

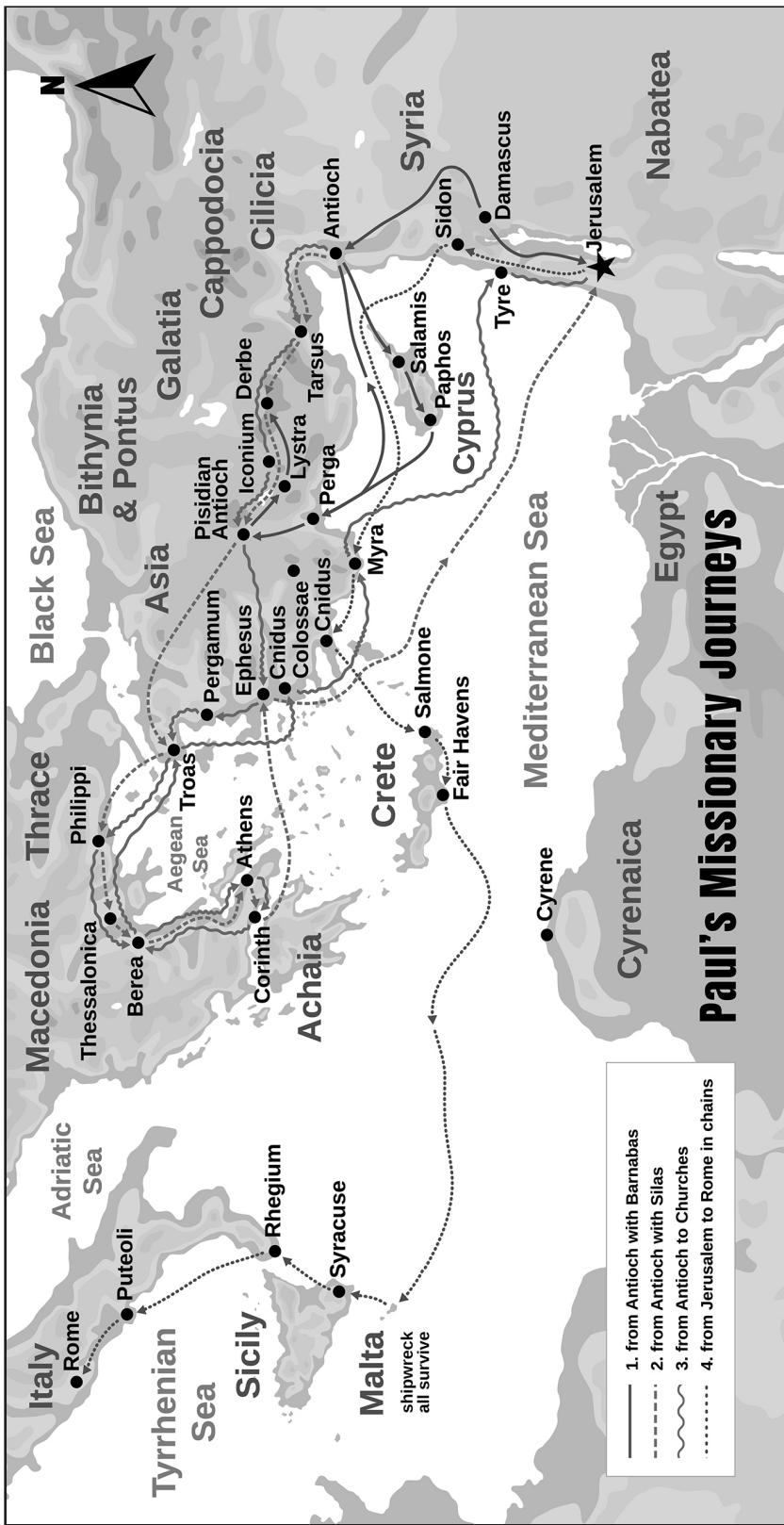
Da Farao lod Folket drage bort, førte Gud dem ikke ad Vejen til Filisterlandet, som havde været den nærmeste, thi Gud sagde: »Folket kunde komme til at fortryde det, naar de ser, der bliver Krig, og vende tilbage til Ægypten.« - 2 Mosebog 13:17

Jesus' Journeys

Thi ogaa Menneskesønnen er ikke kommen for at lade sig tjene, men for at tjene og give sit Liv til en Genløsning for mange. - Markus 10:45

Paul's Missionary Journeys

Paulus, Jesu Kristi Tjener, Apostel ifølge Kald, udtagen til at fortynne Guds Evangelium, - Romerne 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Skæbne

Dansk at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Gaar derfor hen og gører alle Folkestægene til mine Disciple, idet I døbe dem til Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn, - Matthæus 28:19

